

Adventes Vēstis

2020
JŪLIJS
#294

SEPTĪTĀS DIENAS ADVENTISTU
LATVIJAS DRAUDŽU
SAVIENĪBAS IZDEVUMS

LŪGŠANA

SAVSTARPĒJĀS ATTIECĪBAS

JĒZUS LIECĪBA

KĀPĒC ŠĶIET, KA DIEVS PAMET
VISLIELĀKO VAJADZĪBU BRĪDĪ?

Jauniešiem:
Dzīve Dānijā

Bērniem:
Kas tevi sargā, Tas nesnauž!

Saturs:

04 LATVIJAS ZIŅAS

05 AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS
Kāpēc šķiet, ka Dievs pamet
vislielāko vajadzību brīdī?

06 VĀRDS MĀCĪTĀJAM
Jēzus liecība

08 PA BĪBELES LAPPUSĒM
Atklāsmes grāmata.
Apokalipses kopsavilkums, 19. daļa

10 TĒMA
Lūgšana

12 TĒMA/LIECĪBAS
100 dienas “kalnā”

16 DIENASGRĀMATA
Lūgšanu dienasgrāmata

18 SABATSKOLA
Glāzera klade.
Sabatskolas skolotājs un
jautājumu uzdošana

19 VESELĪBA
Savstarpējās attiecības

21 VESELĪBA
“Lai zeme izdod zāli un augus.”

22 PA BĪBELES LAPPUSĒM
Daniēla grāmata

24 JAUNIEŠI
Dzīve Dānijā

26 BĒRNI
Kas tevi sargā, Tas nesauž!

Adventes Vēstis ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu savienības izdevums.
Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.
Iznāk reizi mēnesī. Tirāža: 700 eks.
Galvenā redaktore: Anitra ROZE
Redakcija: Agris BĒRZIŅŠ, Vineta KRAULIŅA,
Vilnis LATGALIS, Mārite LIPSKA,
Andris PEŠELIS, Ance ZELČA

Dizains un makets: Libri Style SIA
Izdevējs: SDA Latvijas draudžu savienība
Adrese: Baznīcas iela 12A, Rīga, LV-1010
E-pasts: adventesvestis@inbox.lv
Iesūtītos materiālus redakcijai ir tiesības rediģēt.
Par reklāmas izvietošanu uz 4. vāka rakstīt
adventesvestis@inbox.lv.

VĀRDS REDAKCIJAI

Sveicināti jūlijā – vasaras, atvaļinājumu un silta prieka vidū!

Šajā reizē žurnāla lielā Tēma ir “Lūgšana”. Viens no skaistākajiem un pazīstamākajiem tekstiem par lūgšanu ir Elenas Vaitas vārds grāmatā “Ceļš pie Kristus”: “Lūgšana ir sirds atvēršana Dievam kā Draugam. Tā ir nepieciešama ne tādēļ, lai Dievam darītu zināmu, kas mēs esam, bet gan tādēļ, lai Kungs mūs darītu spējīgus Viņu pieņemt. Lūgšana nenoved Dievu pie mums, bet mūs paceļ augšup pie Viņa.”

Turpat tālāk minēti vairāki priekšnosacījumi, kurus ievērojot, varam sagaidīt, ka Dievs uzklausīs un atbildēs uz mūsu lūgšanām: 1) mums jāizjūt sava vajadzība pēc Viņa palīdzības, 2) mums jāgriežas pie Dieva ar patiesu nožēlu par saviem grēkiem un jāizsūdz tie Viņa priekšā, 3) mums nepieciešama ticība, 4) vēl nepieciešama neatlaidība, 5) svarīgs nosacījums ir uzticība, 6) mums jālūdz kopā ģimenē, bet jo īpaši – vienatnē, jo tieši lūgšana vienatnē ir dvēseles dzīvība.

Turpat tālāk E. Vaita raksta: “Nav ne laika, ne vietas, kur būtu nepiemēroti lūgt. Nekas mūs nevar aizkavēt pacelt savas sirdis nopietnā lūgšanā. Ielas drūzmā, darba pienākumos mēs varam griezties ar lūgumu pie Debesu Tēva un izlūgties dievišķu vadību, kā to darīja Nehemija, kad viņš izteica savu vajadzību kēniņam Artakserksam. Sarunai ar Dievu mēs varam atrast vietu visur, kur vien nonākam. Mums vajadzētu pastāvīgi turēt atvērtas sirds durvis un aicināt Jēzu, lai Viņš ienāk un paliek dvēselē kā Debesu Viesis.”

Tēmas rakstā varēsiet uzzināt par lūgšanu grupām, kuras uzticīgi pulcējas klātienē un telekonferencēs, lai kopā lūgtu, un iepazīsiet liecības, kas vēsta par atbildētām lūgšanām. Vēl žurnālā atrodams Aktuālais jautājums “Kāpēc šķiet, ka Dievs pamet vislielāko vajadzību brīdī?”, ir arī turpinājums Atklāsmes grāmatas semināram – aplūkota pirmā eņģeļa vēsts, Bībeles pētniekiem piedāvājam pirmo daļu materiālam par laika pravietojumiem Daniēla grāmatas 12. nodaļā. Lūgšanu tematu turpina “Lūgšanu dienasgrāmata”, kā aizvien savas sadaļas ir jauniešiem un bērniem, bet sadaļā “Veselība” varēsiet uzzināt vairāk par savstarpējām attiecībām.

Atvērsim savu sirdi Dievam, lai šis laiks ar Viņu ikvienam no jums ir skaists un īpašs!

Anitra Roze,
AV galvenā redaktore

VĀRDS LDS PREZIDENTAM

Lūgšanu svētības

“Lūdziet, tad jums taps dots; meklējiet, tad jūs atradīsiet; klausīniet, tad jums taps atvērts. Jo ikviens, kas lūdz, dabū, un, kas meklē, atrod, un tam, kas klausina, taps atvērts. Jeb vai ir cilvēks jūsu starpā, kas savam dēlam, kad tas maizi lūdz, dotu akmeni? Jeb, kad tas zivi lūdz, tam dotu čusku? Ja tad nu jūs, jauni būdami, protat saviem bērniem dot labas dāvanas, vai tad jūsu Tēvs debesīs nedos daudz vairāk laba tiem, kas Viņu lūdz?” (Mateja 7:7-11)

Cilvēkiem ir dota prātam neaptverama iespēja jebkurā vietā un laikā vienkāršā lūgšanā sarunāties ar Universa Radītāju un Valdnieku. Viņš vienmēr ir atvērts mūsu lūgumiem, vajadzībām un palīdzības meklējumiem. Šajā Bībeles fragmentā mēs nepārprotami tiekam aicināti uzticēties savam Debesu Tēvam,

Viņa laipnajai žēlastībai un dziedinošajai mīlestībai.

Šie Evanģēlijos lasāmie apsolījumi attiecībā uz lūgšanām skaidri atklāj Dieva ieinteresētību mūsu šīs dzīves labklājībā un, protams, arī mūžīgās dzīves nebeidzamajās svētībās. Šajos apsolījumos ir uzsvērti tieši mūsu uzticēšanās un paļāvība uz Dieva apsolījumiem, kā arī mūsu personīgais laika ieguldījums atbildes saņemšanā un mērķa sasniegšanā. Lūdziet, meklējiet, klausīniet! Tās ir nopietnas pūles un patiesa uzticēšanās, kas mūs ticībā savieno ar visuvarēno Universa Valdnieku. Lūgšanu varētu definēt arī kā ticību darbībā, kas mūs aizved Debesu pagalmos. Reizēm varam nonākt drosmi atņemto apstākļos vai sarežģītās dzīves situācijās, kad neredzam vairs nekādu atrisinājumu vai izeju. Apustulis Pāvils iedrošina tomēr neraizēties un nezūdīties nekādos

apstākļos vai dzīves situācijās, bet tā vietā pateikties par visu vienmēr un visur, lūdzot ticībā visuvarēno Dieva palīdzību un atbalstu. Tāda ir Pāvila pieredze un arī ieteikums mums visiem: “Nezūdaities nemaz, bet jūsu lūgumi lai nāk zināmi Dieva priekšā ar pateicību ikvienā pielūgšanā un lūgšanā.” (Filipiešiem 4:6)

Atcerēsimies, ka, neskatoties uz Visuma neaptveramajiem plašumiem, Dievs vienmēr ir tikai vienas lūgšanas attālumā!

Vilnis Latgalis,
SDA Latvijas draudžu
savienības prezidents

KĀPĒC ŠĶIET, KA DIEVS PAMET VISLIELĀKO VAJADZĪBU BRĪDĪ?

“Mans Dievs, mans Dievs, kāpēc Tu esi mani atstājis?” (Mat. 27:46).

Kristus izmisuma sauciens pie krusta sevī ietver daudzu tūkstošu cilvēku jautājumu, kad vislielāko vajadzību brīdī, visdziļākajā tumsā, vislielāko sāpju brīdī kā atbilde uz lūgšanu ir – klusums. “Tu esi aizsedzies ar padebesi, tā ka mūsu lūgšanas nevar izspiesties tam cauri.” (Raudu 3:44) Šos vārdus Jeremija sacīja laikā, kad Dievs pieļāva Jeruzalemes izpostīšanu.

Bībeles teksti atklāj, ka brīžos, kad Dievs klusē, Viņš nav pametis Savus ļaudis, arī tad, ja tie jūtas pilnīgi preteji. Šo sajūtu cilvēces vistumšākajā brīdī piedzīvoja Kristus pie krusta. Kristus to bija piedzīvojis arī pēc tam, kad iepriekš vairākkārtīgi pravietoja mācekļiem par Savu nāvi un augšāmcelšanos. Viņš to bija izjutis arī pēc tam, kad Ģetzmanē lūdza Tēvu un tika eņģeļu stiprināts.

Luters raksta, ka Dievs top kluss brīžos, kad tiekam vilkti Viņam tuvāk un tiekam uzaicināti uz dziļākām attiecībām un jaunu pieredzi. Tas ir apzināts klusums, kurš mudina “lai mēs kļūtu Viņa svētuma dalībnieki. Bet katra pārmācība tai acumirkli neliekas mums par prieku, bet par bēdām, tomēr vēlāk, tanī vingrinātiem, dod taisnības miera augli. Tāpēc paceliet gurdienas rokas un nespēcīgos ceļus.” (Ebr. 12:10-12)

Lai gan atrašanās šādā situācijā rada sajūtu, ka esi nonācis strupceļā – tu lūdzi un uzticējies Dievam, bet nonāci tumsā un tavu sirdi pilda izmisums: “kāpēc, Dievs?” –, tomēr atpakaļ griezties nav iespējams. Kaut kas ir neatgriezeniski mainījies.

Šie klusuma brīži, kad šķiet – Dievs ir pametis un atstājis, ir bijuši ikviena tāda Kristus sekotāja dzīvē, kas virzījies pretim garīgam briedumam. Šie klusuma brīži ir laiks, kad Dievs noņem Savu “vecāka”

roku no mums kā “bērniem”, lai mēs no “bērības” pārietu uz “briedumu”, lai no vienvirziena domāšanas pārslēgtos uz atbildībām, par kurām iepriekš nav sanācis aizdomāties. Šajā brīdī sirds top ārkārtīgi jūtīga arī pret citu cilvēku ciešanām. Apkārtējā pasaule atklājas tās sarežģītībā ar apziņu, cik trausla ir bijusi ticība līdz šim, ja tā nespēj pieņemt sāras, bailes, apjukumu un pat šaubas, bet steidzas visu to noliegt vai drudzaini meklēt risinājumus. Dieva klusēšana aicina: “Tiešām, esi klusa, mana dvēsele, vērsdamās uz Dievu, jo no Viņa nāk mana cerība!” (Ps. 62:6)

Dievs top kluss brīžos, kad tiekam vilkti Viņam tuvāk un tiekam uzaicināti uz dziļākām attiecībām un jaunu pieredzi.

Mums ir zināms Kristus stāsts, kad Viņš pēc krustā sišanas tika guldīts kapā, bet pēc tam sekoja augšāmcelšanās. Te ir norāde, ka pēc sāpju brīža, izmisuma, asarām, neizsakāmām grūtībām, izmisuma tumsas, pēc brīža, kurā šķita, ka Dievs ir pametis, ka Viņš klusē, ka pēc šīs nakts seko augšāmcelšanās rīts!

Mācekļi to pieņēma ārkārtīgi lēni. Tas padebesis, kurā viņi savā uztverē ietina Dievu un kura dēļ tiem šķita, ka Viņš ir novērsies, patiesībā ieskauj paša cilvēka prātu. Šis drūmais padebesis ieskāva mācekļu prātu, tādēļ tie iztrūcinājās un šaubījās, uzzinot par Kristus augšāmcelšanos.

Tas ir ikviena Kristus sekotāja piedzīvojums, kad pēc tumsas un grūtībām seko atspīrģšanas laiks – garīgā augšāmcelšanās. Šaubu un izmisuma laikā varat būt droši, ka

augšāmcelšanās jau ir ceļā pie jums.

Par Kristus saucienu pie krusta Ranjero Kantalamesa ir sacījis: “Kristus kļuva par tādu, kurš ir bez Dieva, lai tos, kuri ir bez Dieva, varētu atgriezt atpakaļ pie Dieva. Viņš sevi iztukšoja, nokāpdams visdziļākajā izmisumā un tumsā, nonākot vistālākajā punktā no Dieva, vistālākajā atšķirtībā, lai tos, kuri ir tālu, varētu pievest Dievam tuvu un tie iepazītu Dieva mīlestības dziļumus.”

P. Forsaits ir sacījis: “Cilvēka saprāts nevar Dievu attaisnot šajā pasaulē, kāda tā ir. Viņam jāattaisno Sevi pašam, un Viņš to ir paveicis Sava Dēla krustā.” Velsiešu dzejnieks Ronalds Tomass ir aprakstījis savas izjūtas par Dieva prombūtni dzejolī “Via Negativa”. Tajā viņš runā par ticību, kura piedzīvo Dievu kā atbalsi, nojautu un pēdu nospiedumus savā priekšā:

“Es nekad nedomāju citādāk, Ka Dievs ir lielā prombūtne Mūsu dzīvē, tukšais klusums Iekšienē, vieta, kurp mums doties Meklēt, necerot nonākt vai atrast. Viņš uztur plaisas mūsu zināšanās, Tumsu starp zvaigznēm, Viņam pieder atbalsis, Kurām sekojam, Pēdas, kuras Viņš ir atstājis...” (Tulkojums no angļu val. – A. P.)

Ja šie vārdi šķiet saprotami, tas nozīmē, ka arī tev ir bijusi pieredze ar neatbildētām lūgšanām vislielākās vajadzības brīdī un ka tu esi sācis saprast kaut ko no Dieva noslēpuma. Kad Dievs klusē, Viņš nav promesošs. Kristus dzīve norāda, ka vistumšākajam brīdim seko augšāmcelšanās rīts.

Sagatavoja Andris Pešelis

Avots: Pete Greig. “God on Mute: Engaging the Silence of Unanswered Prayer”

*Krāsains iepriecinājums
no Dieva Vārda Jūsu svētku
dienām – izdevniecības
"Patmos" jaunās apsvēikuma
kartītes.
Pieejamas Grāmatu centrā,
Baznīcas ielā 12a.*

Grāmatu centra darba
laiks vasaras sezonā
(no 1. jūlija līdz 31.
augustam)

P. 13.00 - 19.00
O. 9.00 - 14.00
T. 11.00 - 18.00
C. 9.00 - 14.00
P. brīvs

Dievs, māci man...!

*Dievs, māci man pazemību,
Lai spētu panest zaīmus, grūtības!
Dievs, māci man atturību,
Lai uzveikt spētu kārdinājumus!
Dievs, māci man laipnību
Un dusmas, naidu sirdī neglabāt!
Dievs, māci man lēnprātību,
Lai gudrību no Tevis gūtu!
Dievs, māci man uzticamību,
Lai savu “es” es atmestu
Un visās lietās uz Tevi paļautos!
Dievs, māci man labprātību,
Lai nekurnētu un ar prieku Tev kalpotu!
Dievs, lūdzu Tev šīs dāvanas,
Lai sirdī miers un prieks valdītu!
Kungs, māci man vislielāko;
Mīlēt citus, kā Tu esi mīlējis,
Jo, kā mīli Tu, arī es mīlēt gribētu!*

Benita Bernharde

JĒZUS LIECĪBA

Gerhards Pfandls – teoloģijas doktors, kalpojis par draudzes mācītāju Austrijā un Dienvidkalifornijas draudžu savienībā, bijis reliģijas profesors Bogenhofenas seminārā Austrijā, publicējis vairāk nekā 120 rakstus zinātniskos un populārzinātniskos žurnālos, ir vairāku studiju materiālu un grāmatu autors.

Gerhards Pfandls –
teoloģijas doktors

Daudzu gadsimtu gaitā komentāros dažādi mēģināts skaidrot Jāņa izteikumu “Jēzus liecība”. Vai tā ir vispārēja kristīgās draudzes liecība par Jēzu, vai tā bija paša Jēzus liecība, kuru Viņš sniedza, esot uz zemes un vēlāk – caur kristīgās draudzes praviešiem?

Atklāsmes grāmatā izteikums “Jēzus liecība” izmantots sešas reizes (1:2, 9; 12:17; divreiz 19:10 un 20:4). Komentētāji tam sniedz divus skaidrojumus.

Pirmajā skaidrojumā “Jēzus liecība” ir pašu cilvēku sniegtā liecība par Kristu. Tātad Atkl. 12:17 pieminētais karš norāda uz “vajāšanām, kas vērstas pret draudzes locekļiem, kuri tur Dieva baušļus un liecina par Jēzu”.

Otrajā skaidrojumā “Jēzus liecība” tiek skaidrota kā paša Jēzus atklāsmē – Viņa paša liecība par Sevi.

VĀRDA “LIECĪBA” (MARTURIA) IZPĒTE JĀŅA RAKSTĪTAJOS TEKSTOS, KUR TAS LIETOTS 21 REIZI

Savienojums “liecība par” vai “liecība tam” Jāņa rakstos vienmēr izteikts ar prievārdu *peri* ‘par, attiecībā’ kopā ar darbības vārdu *martureo* ‘liecināt’. Piemēram, Jņ. 1:7 sacīts: “..liecinātu par (*martureo+peri*) gaismu”; Jņ. 5:31 “Es viens pats liecinu par (*martureo+peri*) Sevi” vai 1. Jņ. 5:9 “Šī ir Dieva liecība, ko Viņš ir nodevis par (*martureo+peri*) Savu Dēlu.”

VĀRDA MARTURIA LIETOJUMS ATKLĀSMES GRĀMATĀ

Jānis “apliecinājis Dieva Vārdu un Jēzus Kristus liecību, visu, ko viņš redzējis” (Atkl. 1:2). Grāmatas ievads

norāda, ka liecības devējs ir Dievs un pašas grāmatas saturs ir Jēzus Kristus atklāsmē. Šis 2. pants norāda, ka Jānis liecina par Dieva Vārdu un “Jēzus liecību”.

“Dieva Vārds” vispārēji tiek attiecināts uz Dieva sacīto, tādēļ “Jēzus liecības” paralēlais lietojums kopā ar “Dieva Vārdu” norāda uz paša Jēzus sniegto liecību par Sevi. Kā Jēzus liecina pats par Sevi? Esot šeit, uz zemes, Viņš personiski liecināja ļaudīm Jūdejā. Pēc debesbraukšanas Viņš runā caur Saviem praviešiem.

“Es, Jānis, jūsu brālis un dalībnieks bēdās, Valstībā un Jēzus gaidās, biju salā, ko sauc par Patmu, Dieva Vārda un Jēzus liecības dēļ.” (Atkl. 1:9)

Pirms stāstīt par savu pirmo viziju, Jānis vispirms pastāsta par sevi un norāda uz savām pilnvarām. Viņš norāda, ka ir Jānis, “jūsu brālis”, kurš atrodas Patmā “Jēzus liecības dēļ”. Te skaidri saredzamas paralēles starp “Dieva Vārdu” un “Jēzus liecību”. Jāņa dienās “Dieva Vārds” bija Vecās Derības raksti un “Jēzus liecība” bija Jēzus sacītais evaņģēlijos un caur Viņa praviešiem Pēteri un Pāvilu.

“Pūķis sadusmojās par sievu un gāja karot ar pārējiem viņas cilts (viņas sēklas atlikuma – *angļu val.*) locekļiem, kas turēja Dieva baušļus un apliecināja Jēzu.” (Atkl. 12:17)

“Viņas sēklas atlikums” (*angļu val.*) ietver sevī visus uzticamos Dieva draudzes locekļus laika galā. Pūķis, kurš centās iznīcināt sievu (patieso Dieva draudzi) 1260 gadu perioda laikā (6., 14. p.), tagad vērš savas dusmas pret viņas uzticamā atlikuma

ticīgajiem. Šo atlikumu raksturo divas īpašības: viņi “turēja Dieva baušļus” un tiem bija “Jēzus liecība”. Tātad atlikuma draudzes pirmā pazīme ir tās uzticība desmit baušļiem, ieskaitot arī sabata bausli. Tā ir redzama draudze, kuru var atpazīt pēc Dieva baušļu ievērošanas.

Otrās raksturojošās īpašības skaidrojumu var atrast Atkl. 19:10 “Tad es kritu pie viņa kājām, gribēdams viņu pielūgt. Bet viņš man saka: “Nedari to! Es esmu tāds pats kalps kā tu un tavi brāļi, kam ir Jēzus liecība. Pielūdz Dievu!” Proti, Jēzus liecība ir praviešu Gars.”

Ja “Jēzus liecība ir praviešu Gars”, kas ir pats “praviešu Gars”? Šī frāze sastopama tikai šajā pantā. Vistuvākā paralēle ir 1. Kor. 12:8–10, kur Pāvils norāda, ka Svētais Gars starp visām pārējām dāvanām (*harizmata*) sniedz arī pravieša dāvanu. Persona, kurai ir šī dāvana, tiek dēvēta par pravieti (1. Kor. 12:28; Ef. 4:11). Līdzīgi kā tie, kuriem ir pravieša dāvana, tiek dēvēti par praviešiem 1. Kor. 12:10, 28, tā arī tie, kuriem ir pravieša dāvana Atkl. 19:10, tiek dēvēti par praviešiem Atkl. 22:8–9.

Jānis krita pie eņģeļa kājām, lai to pielūgtu. Eņģeļa atbildē Atkl. 19:10 brāļi tiek identificēti ar frāzi “kam ir Jēzus liecība”. Šie paši brāļi Atkl. 22:9 tiek nodēvēti par “praviešiem”. Izmantojot vienas Rakstu vietas salīdzināšanu ar otru, var nonākt pie secinājuma, ka “praviešu Gars” (Atkl. 19:10) pieder nevis visai draudzei, bet gan tikai tiem, kuri ir Dieva aicināti kā pravieši.

LIECĪBAS NO TARGUMIEM

Jūdu lasītāji Jāņa dienās zināja, ko nozīmē vārdi “praviešu Gars”. Viņi tos saprata kā atsaukšanos uz Svēto Garu, kurš cilvēkam sniedz pravieša dāvanu. Rabinu jūdaismā *praviešu Gars* tika vienādots ar *Svēto Garu*, *Dieva Garu* vai *Jahves Garu* Vecās Derības (VD) izteiksmē. Par to var pārliecināties targumos (VD tulkojumi aramiešu val.).

1. Moz. 41:38

Ebreju VD

“Un faraons sacīja saviem kalpiem: “Vai mēs varam atrast vēl tādu vīru kā šis, kurā ir Dieva Gars.””

Aramiešu targumā

“Un faraons sacīja saviem kalpiem: “Vai mēs varam atrast tādu vīru kā šis, kurā ir Tā Kunga praviešu Gars.””

4. Moz. 27:18

Ebreju VD

“Un tas Kungs sacīja Mozum: ņem Nūna dēlu Jozuu sev līdzī, tas ir vīrs, kurā ir Gars.”

Aramiešu targumā

“Un tas Kungs sacīja Mošem: ņem Nūna dēlu Jehošu pie sevis, tas ir vīrs, pār kuru ir praviešu Gars Tā Kunga priekšā.”

“.....
Redzamā
atlikuma
draudzei piemīt
divas īpašas
iezīmes:
a) viņi tur Dieva
baušļus, ieskaitot
Dieva doto
sabata bausli;
b) viņiem ir
Jēzus liecība,
kas ir praviešu
Gars jeb
pravietošanas
dāvana to vidū.
.....

Komentējot šo izteiksmi targumos, Dž. P. Šefers saka: “Izpētot pantus Onkelosa targumā, kur tiek lietots termins “praviešu Gars”, izrādās, ka gandrīz visos gadījumos tam ir tieša saikne ar pravietojumu Bībeles kontekstā. “Praviešu Gara” tulkojums, lai gan ne vienmēr tieši burtisks, vienmēr ir kā nosacījums masoretu tekstā (1. Moz. 41:38 – Jāzepam bija praviešu Gars, jo viņš bija spējīgs iztulkot faraona sapni; 4. Moz. 11:25 – saskaņā ar masoretu tekstu tas Gars, kurš tika dots 70 vecajiem, izraisīja pravietošanu; 4. Moz. 24:2 – Bileāms pravietoja par Israēlu). Citiem vārdiem sakot, vārdu savienojums “praviešu Gars” apraksta skaidri saprotamu situāciju, kad Dieva sūtītais Svētais Gars sniedz cilvēkam pravieša dāvanu.”

ATKLĀSMES 12:17 KOPSAVILKUMS

Atgriežoties pie Atkl. 12:17, var sacīt, ka viņas sēklas atlikums, “kas turēja Dieva baušļus un apliecināja Jēzu”, ir praviešu Gars jeb pravietošanas dāvana. Šo skaidrojumu pastiprina sengrieķu vārda *eho* izpēte, kurš norāda uz ‘paturēšanu savā rīcībā’. Šis vārds norāda uz piederību. Viņiem ir Dieva dāvana – pravieša dāvana. Ja Jēzus liecība ir mūsu liecība par Jēzu, Jānis to varēja uzrakstīt šādi: “Viņi tur Dieva baušļus un liecina par Jēzu” vai “viņi sniedz liecību par Jēzu”, taču sengrieķu vārds *eho* nekad nav lietots ar nozīmi ‘sniegt liecību’.

Apkopojojot var sacīt, ka redzamā atlikuma draudzei, kura saskaņā ar pravietojumu pastāv pēc 1260 dienu pravietojuma (pēc 1798. g.), piemīt divas īpašas iezīmes:

a) viņi tur Dieva baušļus, ieskaitot Dieva doto sabata bausli;
b) viņiem ir Jēzus liecība, kas ir praviešu Gars jeb pravietošanas dāvana to vidū.

SEPTĪTĀS DIENAS ADVENTISTU DRAUDZE

Kopš savas dibināšanas 1863. gadā septītās dienas adventistu draudze vienmēr ir apgalvojusi, ka tai piemīt šīs abas pazīmes. Kā adventisti mēs pasludinām desmit baušļus, ieskaitot sabata bausli, kā arī ticam, ka draudzei ir Jēzus liecība, tas ir, ka Dievs Sevi ir atklājis Elenas Vaitas dzīvē un darbos. Tātad septītās dienas adventistu draudze ir tā draudze, kura tika pravietiski paredzēta, nevis

kāda draudze starp daudzām citām. Dievs ir izsaucis šo draudzi esamībā ar īpašu nolūku – pasludināt trīs eņģeļu vēsti.

Mūsu celmlauzi bija pārliecināti, ka septītās dienas adventistu draudze ir kļuvusi par Atkl. 12:17 minēto atlikuma draudzi. Ģenerālkonferences prezidents (laikā no 1871. līdz 1888. gadam) Dž. Batlers rakstā “Vīzijas un sapņi” teica: “Vai pēdējās dienās nav tādas tautas, kurā atspoguļotos šīs īpašības? Mēs ticam, ka tas patiesi attiecas uz septītās dienas adventistiem. Viņi jau divdesmit piecus gadus visur apgalvo, ka ir atlikuma draudze. [...] Vai tie tur Dieva baušļus? Ikviens, kurš pazīst šos laudis, var atbildēt, ka tā ir vissvarīgākā viņu ticības daļa. [...] Attiecībā uz praviešu Garu – ievēribas cienīgs ir fakts, ka kopš savas izcelsmes septītās dienas adventisti ir apgalvojuši, ka Tas darbojas viņu vidū.”

Mēs vēl aizvien ticam, ka septītās dienas adventistu draudze pastāv kā redzamā atlikuma draudze un ka praviešu Gars ir viena no tās atpazīšanas zīmēm: “Viena no Svētā Gara dāvanām ir pravietošana. Tā ir atlikuma draudzes pazīšanas zīme un ir atklājusies Tā Kunga vēstneses Elenas Vaitas kalpošanā. Viņas raksti ir autoritatīvs patiesības avots, kurš sagādā draudzei mierinājumu, vadību, pamācību un labošanu. Tie skaidri pavēsti, ka Bībele ir standarts, ar kura palīdzību jāpārbauda visas mācības un pieredze.”

Kā septītās dienas adventisti mēs esam Dieva atlikuma draudzes locekļi. Tomēr šī identitāte neieceļ mūs ekskluzīvā statusā Dieva priekšā. Piederība draudzei, pat atlikuma draudzei, nav garantija glābšanai. Mēs tiekam glābti katrs atsevišķi, nevis visi kopā kā draudze. Piederība pie atlikuma draudzes nozīmē, ka mums ir piekļuve Dieva īpašajām vēstīm caur Elenu Vaitu un ka mums jāpiedalās Dieva gala laika vēsts – trīs eņģeļu vēsts – pasludināšanā pasaulei.

No žurnāla “Ministry”
2016. oktobra numura
tulkojis Andris Pešelis

ATKLĀSMES GRĀMATA

APOKALIPSES KOPSAVILKUMS, 19. DAĻA

Dags Bačelors ir Septītās dienas adventistu sludinātājs, kristīgā medija “Amazing Facts” prezidents.

Vēlos atgādināt mājaslapu, kurā ir daudz vairāk informācijas par mūsu pārrunāto tēmu. Tā ir mājaslapa *bibleprophecytruth.com.*, viena no *Amazing Facts* piederošajām lapām, tur atrodama plaša informācija par Bībeles pravietojumiem, arī par tām Atklāsmes grāmatas nodaļām, kuras apskatīsim tūlīt.

14. līdz 16. nodaļa stāsta par trīs eņģeļu vēstīm un pēdējām septiņām mocībām.

Bijām ļoti pateicīgi, kad pirms dažiem gadiem pie mūsu mājas durvīm piekļauvēja vairāki vīri. Viņi ieradās, lai ievilkto pirmos optiskās šķiedras kabelus mūsu rajonā. Es nedaudz papētīju, kas ir optiskā šķiedra. Informācijas apjoms, kas iziet caur parastu vadu, ir diezgan ierobežots. Ja jūsu internets, televīzija vai kas cits nāk caur vara vadu, tas nav slikti, bet ne tik labi kā tad, ja izmanto optiskās šķiedras kabeli. Šī šķiedra ir kā mazs stikla vadiņš, caur kuru informācija tiek sūtīta ar gaismas impulsiem. Protams, gaisma ceļo gaismas ātrumā. Vēl viena laba lieta, ko var teikt par optisko šķiedru – tai netraucē ne radio frekvences, ne arī kādas elektriskās iekārtas, jo signāls, kas tiek pārraidīts caur šiem kabeļiem, nav, ja tā var teikt, elektronisks.

Nippon Telephone Corporation pētījumā tika secināts, ka pa vienu no šīm matiem līdzīgajām stikla šķiedrām optiskās šķiedras kabeli

iespējams nosūtīt 69,1 terabaitu sekundē. Vai zināt, kas ir terabaits? Ir megabaiti, tad ir gigabaiti un tad nākamie ir terabaiti. Cik tas ir daudz? Aptuveni 1000 gigabaiti ir 1 terabaits. Pēc tam šis signāls tiek sadalīts 432 kanālos, katrā no kuriem ir 171 gigabaits, un tas viss traucas cauri šai gandrīz mikroskopiskajai stikla šķiedrai. Testa laikā informācijai jāveic 240 km liela distance. To visu stāstu, lai jūs labāk izprastu, cik ātri un cik daudz informācijas iespējams nosūtīt pa šo stikla šķiedru. To nes gaismas gaismas ātrumā.

Atklāsmes grāmatā ir rakstīts par trim eņģeļiem, kuri pēdējās dienās, tieši pirms Jēzus atnākšanas nes vēsti pasaulei. Iepriekšējā reizē apskatījām Atklāsmes grāmatas 13. nodaļu, uzzinājām, kas ir zvērs un ka zvēram ir zīme. Uzzinājām, ka tie, kuri šo zīmi nepieņem, tiks vajāti. Šis zvērs ir ienaidnieks.

14. nodaļa sākas ar aprakstu par ļaudīm, kuri nav pieņēmuši zvēra zīmi, bet kuriem ir Dieva zīme, ko sauc par Dieva zīmogu. Mēs jau iepriekš apskatījām šo grupu – tie ir 144 000 apzīmogotie svētie, kuriem uz pierēm ir rakstīts Viņa Tēva Vārds¹.

Bieži, kad runājam par pēdējām dienām un cilvēki piemin zvēru, pārlietu liels uzsvars tiek likts uz zvēra zīmi. Tomēr galvenā uzmanība

būtu jāpievērš Dieva zīmogam, par to runājam, kad apskatījām 144 000. Uzreiz pēc šo 144 000 pieminēšanas ir rakstīts par triju eņģeļu vēstīm, kas izskan pasaulē tieši pirms Kristus Otrās atnākšanas. Vispirms tiek runāts par garīgo Israēlu, un tad seko vēsts, kas paredzēta visai pasaulei – “garīgajiem pagāniem”. Apskatīsim katru no šīm vēstīm atsevišķi, nedaudz iedziļinoties detaļās.

Pirms apskatām šos trīs eņģeļus, man šķita interesanti parunāt par eņģeļiem kopumā, lai labāk saprastu, tieši cik svarīgi eņģeļi ir Atklāsmes grāmatā. Neviena cita Bībeles grāmata par eņģeļiem neatklāj tik

“Viena no lielākajām zīmēm, ko Jēzus nosauca, bija: “Un šis Valstības evaņģēlijs tiks sludināts visā pasaulē par liecību visām tautām.”

daudz kā Atklāsmes grāmata. Minēšu dažus faktus. Bībelē ir aptuveni 300 atsauču uz eņģeļiem – ne vienmēr lietots tieši vārds “eņģelis”, bet atsauču, kā jau teicu, ir aptuveni 300. No šīm 300 atsaucēm 76 atrodamas Atklāsmes grāmatā. Tas nozīmē, ka aptuveni 35% atsauču par eņģeļiem redzam tieši Atklāsmes grāmatā.

Ne visi eņģeļi ir labi. Atklāsmes grāmatas 12. nodaļā rakstīts, ka uz zemi tika nomests sātans un *viņa eņģeļi*. Atklāsmes grāmatā ir daudz informācijas par eņģeļiem. Ka ir labi eņģeļi ar labām vēstīm un ka ir slikti eņģeļi, kuri nāk pie zemes varenajiem, lai tos pieviltu. Tos sauc par velniem, kritušajiem eņģeļiem, ļaunajiem gariem.

Reizēm Vecajā Derībā sastopam ebreju vārdu *malakim*, ko saprotam kā eņģeli un kura tulkojums ir ‘vēstnesis’. Jaunajā Derībā lietots vārds *angelos*, kas arī nozīmē ‘vēstnesis’.

Atgriezīsimies pie pirmā eņģeļa vēsts, kas atrodama Atklāsmes grāmatas 14. nodaļā.

“Un es redzēju citu eņģeli [eņģeļi parādās viscaur grāmatā, tāpēc saprotams, ka Jānis saka *citu eņģeli*] laižamies debesu vidū; tam bija mūžīgs evaņģēlijs sludināms tiem, kas dzīvo virs zemes, un visām tautām un ciltīm, valodām un tautībām.” (Atkl. 14:6)

Ko šis eņģelis simbolizē? Tas laižas debesu vidū, tātad ir labi redzams.

“Ir četras lietas, kurām īpaši jāpievērš uzmanība: bīstieties Dieva; dodiet Viņam godu; ir atnākusi Viņa tiesas stunda; pielūdziet Radītāju.

Tas “laižas” – lido, kas nozīmē, ka viņš pārvietojas ātri. Mums tiek arī atklāts, pie kā šis eņģelis vērsas – tā ir globāla vēsts.

Man ir bijusi iespēja runāt ar Deniju Šeltonu no 3ABN² un pārdomāt vēsts straujo izplatību. Ieraksts, ko šobrīd veicam, tiks raidīts uz satelītu, kura saules paneļu spārni uztvers gaismu, pārvērtīs to elektrībā un pārsūtīs signālus ar šo vēsti pa visu pasauli. Pāiet pussekunde, līdz šīs vēstis sasniedz satelītu, kas atrodas 37 000 km augstumā ģeocentriskā orbītā, un tad atgriežas uz zemi, izplatoties pa visu pasauli. Tas ir vienīgais veids, kā kāda ziņa iespējami ātri var aptvert visu zemeslodi. Esmu sēdējis studijā un skatījies, kā tas notiek – caur studijas stiklu var redzēt īsto uzrunu “dzīvajā”, var redzēt runātāju un kameras, kuras to visu filmē. Tad es apskatos satelīta signālu. Kad mums ir sanāksme, ko pārraida caur satelītu, vienmēr var redzēt, kas ir tas, kas šobrīd tiek “sūtīts gaisā”. Tam vienmēr ir pussekundes aizture, taču man tas šķiet apbrīnojami – 74 000 kilometri pussekundē!

Tātad – šī eņģeļa vēsts izplatās strauji. Paturiet prātā, ka viss, ko lasāt Atklāsmes grāmatā, ietver evaņģēliju atbalsi. Ko Jēzus teica par evaņģēlija vēsts izplatību? “Tāpēc

eita un darait par mācekļiem visas tautas..” (Mateja 28:19) Kad sākās *mūžīgā evaņģēlija* sludināšana? Vai tas notika, kad Jēzus pacēlās debesīs? Nē! Evaņģēlijs izskanēja jau tad, kad Dievs iedeva Ādamam un Ievai drānas no dzīvnieku ādām. Tas bija evaņģēlijs – labā vēsts par glābšanu no grēka. Pēdējās dienās, īpaši zvēra un zvēra zīmes laikā, šai vēstij būs jauns spēks, jo ir teikts, ka eņģelis, par kuru runājam, būs straujš un skaļš, viņš “sauca stiprā balsī”. (Atkl. 14:7) Vakar pēcpusdienā es runāju ar kādu cilvēku, kas nav mūsu draudzes loceklis, un viņš man jautāja: “Kādas ir gala laika zīmes?” Viena no lielākajām zīmēm, ko Jēzus nosauca, bija: “Un šis Valstības evaņģēlijs tiks sludināts visā pasaulē par liecību visām tautām..” (Mateja 24:14) Tas nenozīmē, ka visi sāks ticēt; tas nozīmē, ka viņiem *būs iespēja*.

Nekad vēsturē nav bijis tādas paaudzes kā šī. Caur radio, televīziju, satelītu, internetu evaņģēlijs izplatās visā pasaulē. Jā, arī daudzas citas lietas tiek šādi pārraidītas, bet izplatās arī evaņģēlija vēsts. Esmu pārsteigts, cik strauji tas notiek. Tieši tādēļ tiešām ticu, ka šī ir pēdējā paaudze.

Jēzus vēsts nav neskaidra. Viņš saka: “Evaņģēlijs izies pa visu pasauli.” Viņš neturpina: “Tad droši vien nāks gals. Varbūt nāks. Laikam nāks. Iespējams, nāks.” Viņš saka: “Tad *nāks gals*.” Vai jūs ticat Jēzum? Jēzus nesaka, ka ticēs visi, ka nāks kāda globāla atmoda. Viņš saka, ka tiks sniegta liecība, ka cilvēkiem tiks dota iespēja un tad nāks gals.

Tālāk, Atklāsmes 14:7, teikts: “.. viņš sauca stiprā balsi: “Bīstieties Dieva un dodiet Viņam godu, jo ir atnākusi Viņa tiesas stunda; pielūdziet To, kas radījis debesis un zemi, jūru un ūdens avotus.””

Tātad ir četras lietas, kurām īpaši jāpievērš uzmanība: [1] bīstieties Dieva; [2] dodiet Viņam godu; [3] atnākusi Viņa tiesas stunda; [4] pielūdziet Radītāju. Šīs ir galvenās lietas pirmā eņģeļa vēstī.

(Tulkoja Anna Rozenberga. Turpinājums augusta numurā)

² Denijs Šeltons (Danny Shelton) – adventistu TV un radio tīkla *Three Angels Broadcasting Network* (3ABN) dibinātājs.

¹ Jautājums par 144 000 aplūkots rakstā “Atklāsmes grāmata. Apokalipses kopsavilkums” 2019. gada oktobra un novembra numurā.

LŪGŠANA

“Patiesa lūgšana pieķeras Visvarenajam un dod mums uzvaru. Uz ceļiem kristietis iegūst spēku pretoties kārdināšanām. [...] Neuzticoties saviem spēkiem, viņš dvēseles bezpalīdzībā pieķersies Jēzum un satvers Visaugstākā spēku. Brāļi un māsas, lūdziet Dievu mājās, savās ģimenēs, naktīs un rītos; lūdziet nopietni savā istabā un atrodoties ikdienas darba gaitās, paceliet lūgšanā dvēseli pie Dieva. [...] Dedzīgā, citiem nedzirdamā dvēseles lūgšana līdzīgi svētam vīrakam pacelsies pie žēlastības krēsla un Dievam būs tikpat pieņemama kā lūgšana, upurēta svētnīcā. Visiem, kas tā Viņu meklē, Kristus parādīsies kā tūlītējs palīgs vajadzības brīdī. Viņi būs stipri pārbaudījumu dienā.” (E. Vaita. “Liecības draudzei 4, 616)

100 lūgšanu dienas ir noslēgušās, noslēgušies vairāk nekā trīs mēneši, kas pavadīti, ik dienas sanākot kopā telekonferencēs un nesot Dieva priekšā gan pasaules lielās vajadzības, gan katrs savus lūgumus un aizlūgumus. Kas šajā laikā piedzīvots? Par to šoreiz mūsu pārdomas un dalībnieku liecības.

LŪDZIET DIEVU IK BRĪDĪ!

“Un garā lūdziet Dievu ik brīdī, visādi viņu piesaucot un pielūdzot.” (Efeziešiem 6:18)

Esam piedalījušies 100 lūgšanu dienās un tiešām lūguši Dievu vairākas reizes dienā, esam dalījušies ar savām lūgšanu vajadzībām un piedzīvojumiem, taču mums, līdzīgi kā mācekļiem, vēl ir jāizsaucas: “Kungs, māci mūs lūgt!”.

Šodien nedaudz pieskarsimies tam, kas varētu traucēt mūsu lūgšanām aizsniegt Dieva troni.

NEIZSŪDZĒTI GRĒKI

Ps. 66:18 ir sacīts “**Ja es netaisnību turētu savā sirdī, tad Kungs tas Visuvarenais mani nebūtu uzklaušījis.**”

Ko nozīmē “turēt netaisnību savā sirdī”? Vai tas nozīmē turēt to ciet un nepalaist valā? Turēt to sevī un nemaz negribēt no tās atbrīvoties, neskumt par to, necinīties pēc brīvības un ar skumjām to nenožēlot? Ja tāds ir mūsu patiesais sirds stāvoklis, tad Dievs tiešām mūsu lūgumus nevar uzklaut, jo citādi arī Viņš kļūtu par mūsu nepaklausības līdzzinātāju un līdzvaininieku.

Vēl skaidrāk šī doma ir izteikta Jesajas 59:1,2 “**Redzi, Tā Kunga roka nebūt nav par īsu, lai tā nevarētu palīdzēt, un Viņa auss nav tā**

aizkritusi, ka tā nevarētu dzirdēt. Bet jūsu pārkāpumi jūs attālina no jūsu Dieva, un jūsu grēki apslēpj Viņa vaigu no jums, ka Viņš neklausās uz jums.”

Tās tad tiešām varētu būt veltīgas lūgšanas un veltīgas pūles, ja Dievs uz mums neklausītos! Bet, ja nu es neapzinos savu grēku, ja nejūtu, ka manī būtu kāda netaisnība, kā rīkoties tādā gadījumā?

Dāvids vēlējās pārliecināties, ka viņa sirds stāvoklis ļauj Dievam viņu pieņemt, tāpēc viņš izsaucas: “**Kas gan apzinās savu nomaldīšanos? Šķīstī mani no manām neapzinātām kļūdām!**” (Ps. 19:13)

Ja vēlamies būt patiešām godīgi, tad arī mums jāatzīst, ka neapzināto grēku laikam katram no mums vēl ir liels pulks. Nezinu, vai tas ir labi vai slikti, ka vēl nav izgudrots termometrs, kurš, piemēram, varētu izmērīt mūsu lieki, neauglīgi izsacītos vārdus, mūsu ārēji neredzamo lepnības līmeni, mūsu paštaisnību, patmīlību, egoismu, nevienprātību un dievišķās mīlestības trūkumu, bet Ps. 7:12 ir sacīts, ka “**Dievs ir tāds Dievs, kas brīdina ik dienas.**” Ja vēlamies, lai visas mūsu lūgšanas tiktu atbildētas, tad centisimies veidot tik ciešas attiecības ar Dievu, ka mūsu kļūmes brīdī Dieva Svētais Gars to mums tūlīt uzrādītu un mēs spētu to nožēlot, nesot savu nespēku Dieva priekšā.

Dažkārt nākas ciest ne pašiem savu, bet senču vai dzimtas grēku

dēļ, tādēļ Ps. 79:8 izsacīta lūgšana, kurai arī mēs varam sekot, lūdzot: “**Nepielīdzini mums mūsu tēvu noziegumus.**”

Ko darīt tad, ja mani solī ir saļodzījušies un es zinu, ka esmu savu roku padevis grēkam, bet man nav ne spēka, ne arī gribas šo roku izraut? Dieva Vārdā ir zāles arī šādai situācijai. 1. Jāņa 3:20 teikts: “**.. ja mūsu sirds mūs pazudina, Dievs ir lielāks nekā mūsu sirds un zina visas lietas.**” Kādēļ gan neatzīties Tam Kungam un nesacīt: “Kungs, mana sirds mani pazudina, bet es zinu, ka Tu esi lielāks nekā mana sirds, un es uzticu sevi Tev!” Ja atrodamies šādā situācijā, tad minētā lūgšana būt jāatkārto ik dienas, kamēr vien zināmā grēka problēma eksistē un pastāv, jo Dievam ir pietiekoši daudz gudrības

.....
“Kungs, mana sirds mani pazudina, bet es zinu, ka Tu esi lielāks nekā mana sirds, un es uzticu sevi Tev!
.....

un žēlastības, lai Viņš spētu isākā vai garākā laika periodā atrisināt jebkuru grēka problēmu. Ja esam to Dievam godīgi uzticējuši, varam lūgt pēc Viņa svētībām, atkal pacelt acis uz augšu un raudzīties uz zvaigznēm, kas ved tuvāk Dieva tronim.

TICĪBAS TRŪKUMS

Mēs varētu sev uzdot jautājumu: “Kāpēc ikviens no mums ar to sastopas, kāpēc mūsu ticība dažkārt ir tik maziņa vai arī tāda fragmentāra, ka kaut kam spējam noticēt, bet bieži vien mums pietrūkst ticības, lai varētu kalnus pārcelt?” Man personīgi ticēt palīdz Dieva apsolījumi, kurus cenšos piemēlēt savām lūgšanu vajadzībām. Piemēram, dažkārt, skatoties uz kādu nenožēlojošu grēcinieku sev blakus, šķiet pavisam bezcerīgi par viņu lūgt, bet, kad atrodu tādu Dieva Vārda pārli kā Ps. 25:8, kur sacīts: “**Tas Kungs ir laipnīgs un taisns, tāpēc Viņš atgriež grēciniekus uz pareiza ceļa**”, tad vairs nav ko bēdēt par bezcerīgo grēcinieku; tā vietā rodas prieks lūgt un slavēt Dievu, ka Viņš ir laipnīgs un taisns, un ir gatavs atgriezt grēciniekus uz pareiza ceļa!

Protams, mēs zinām, ka ticība aug tad, kad lasām Dieva Vārdu, tomēr atkal un atkal mums jālūdz tāpat kā mācekļiem: “**Kungs, vairo mums ticību!**”

Domāju, ir vēl daži veidi, kā varam savu ticību stiprināt. Viens no tiem ir, kad klausāmies vai lasām par citu cilvēku ticības piedzīvojumiem, otrs – kad paši piedzīvojam atbildētu

.....
“Ticību varam stiprināt, kad klausāmies vai lasām par citu cilvēku ticības piedzīvojumiem un kad paši piedzīvojam atbildētu lūgšanu prieku.
.....

.....
“Pieaugot ticībā, iemācāmies savam Kungam paklausīt gan lielās, gan mazās lietās.
.....

lūgšanu prieku. Tas iedvesmo ticēt, ka to, ko Dievs jau reiz ir darījis, Viņš var izdarīt atkal.

Manā dzīvē reiz bija dramatisks notikums, kad piedzīvoju savu vistuvāko cilvēku nodevību un, nespējot pati kontrolēt asaru straumes, lūdzu Dievam pēc palīdzības. Lūgšanas laikā Svētais Gars atgādināja vārdus no Jesajas 51:12 “**Es, Es esmu tavs iepriecinātājs!**” Tikko šo apsolījumu biju izteikusi, tā saņēmu tūlītēju palīdzību un mierinājumu. Kopš tās dienas dievišķais iepriecinājums nācis katru reizi, kad šo apsolījumu piesaucu. Viņa tik dažādās, bet neiztrūkstošās atbildes ik reizes vairo manu ticību!

Daudzo lūgšanu grāmatu autors Rodžers Morno kādā no grāmatām dalās savā pieredzē. Pirms izsacīt Dievam lūgšanu vajadzības, viņš vispirms sameklē Bibēlē kāda liela Dieva paveikta brīnumdarba aprakstu un tad pavadā laiku, slavējot Dievu par Viņa varenību, tā nostiprinot sevi ticību, ka Dievs līdzīgā veidā var dot atrisinājumu arī viņa izsacītajām problēmām.

“**Un, Viņam namā ieejot, aklie Tam piegāja klāt, un Jēzus tiem saka: “Vai jūs ticat, ka Es to spēju darīt?” Tie Viņam atbild: “Ticam, Kungs!” Tad Tas aizskāra viņu acis un sacīja: “Lai jums notiek pēc jūsu ticības.”**” (Mateja 9:28,29)

Kāda ir mūsu ticība un ko no Kunga saņemsim, ja Viņš lietos šo pašu mēru arī pie mums?

PAKLAUSĪBAS TRŪKUMS

1. Jāņa 3:22 teikts: “**.. un visu, ko mēs lūdzam, to saņemam no Viņa, jo mēs turam Viņa baušļus un darām to, kas Viņam patīkams.**” Tātad – saņemam, jo paklausām!

Jo vairāk pieaugam ticībā, jo vairāk iemācāmies savam Kungam

paklausīt gan lielās, gan mazās lietās. Ja paklausības nav, tad nav arī tādu atbilžu uz lūgšanām, kā mēs to vēlētos.

1. Samuēla 15:23 atrodami vārdi: “**.. bet nepaklausība ir kā buršanas grēks**”, savukārt Salamana pamācībās 28:9 teikts: “**Kas novērš savu ausi, lai nebūtu jāuzklausa bauslības vārdi, tā lūgšana ir negantība.**”

NEPIEDOŠANA

Dažkārt brīnos, kādēļ Dievs nav piedošanu ierindojis desmit baušļu sarakstā, tomēr paļaujos, ka Viņš visu zina labāk.

Tā vien šķiet, ka mēs visi skaidri zinām, cik svarīgi ir piedot saviem pāridarītājiem. Taču viens ir zināt, bet otrs darīt. It sevišķi šajā pasaulē, kurā mīlestība iet mazumā un pāridarījumi krājas vairumā. Nekur Bibēlē nav sacīts, ka tas ir viegli. Tomēr cita ceļa nav, mēs nevaram šai Dieva prasībai apiet apkārt, nav tāda kuģa, kas mūs spētu aizvest prom no Dieva acīm uz Taršišu.

“**Jo, kad jūs cilvēkiem viņu noziegumus piedosit, tad jums jūsu Debesu Tēvs arīdzan piedos. Bet, ja jūs cilvēkiem viņu noziegumus nepiedodat, tad jūsu Debesu Tēvs jums jūsu noziegumus arīdzan nepiedos.**” (Mateja 6:14–15)

Kristus ir mūsu lielais piemērs, un Viņa spēja piedot saviem slepkavām pie krusta ir ne tikai apbrīnas, bet arī mūsu atdarināšanas cienīga! Bieži vien piedošana ir process. Tās nav jūtas, bet gan mūsu izvēle un princips, kam sekojam. Dažkārt ir jāpacīnās ar sevi un ar Dievu, bet mēs varam Viņam sacīt: “Kungs, es tā nejūtos, bet Tevis dēļ izvēlos šim cilvēkam piedot, jo vēlos Tev it visā paklausīt. Lūdzu, šķīstī mani no nepiedošanas gara, lai nekāda rūgta sakne nieuperinātos manā sirdī un to neapgānītu un lai Tu varētu pieņemt manas lūgšanas un tās uzklaut!” Dievs atbildēs! Būsim godīgi pret sevi un Viņu! Viņš mūs neatstās, ja atzīsimies savā nespēkā! Kad mūsu motīvi un attieksme būs pareiza, tad mūsu lūgšanas kļūst saskaņotas ar Viņa gribu un mēs bieži saņemsim atbildes, kas tālu pārsniedz visas cerības. Lai mīlais Debesu Tēvs mūs katru uz to svētī!

*Vineta Krauliņa,
LDS Komunikācijas nodaļas vadītāja*

100 DIENAS “KALNĀ”:

LIECĪBAS UN ATSUKSMES PAR DALĪBU 100 LŪGŠANU DIENĀS

Atsauksme no Rīgas puses:

“Piedaloties šajās 100 lūgšanu dienās, varu secināt, ka rīti, kuros izdevās pieslēgties telekonferencē, bijuši ļoti svētīgi un stiprinoši. Tas, ka ar jauniešiem varējām vienoties kopīgās lūgšanās, stiprināja un iedrošināja dažādos veidos, piemēram, pēc lūgšanām vienmēr sajutu īpašu mieru un iepriecinājumu, kas palīdzēja dienu iesākt ar lielu motivāciju un prieku. Pilnībā ieliekot dienu Dieva rokās, daloties pārdomās, pateicībās un arī vajadzībās, varējām viens otru stiprināt un atbalstīt, un būt pārliecināti, ka mīlais Dievs par visu rūpējas un vada mūs.

Lūgšana ir veids, kādā komunicējam ar Dievu; individuālas lūgšanas ir ļoti svarīgas, bet arī kopīga lūgšana vieno un iedrošina. Iespēja lūgt par aktuāliem jautājumiem radīja iespēju kopīgi piedzīvot atbildētās lūgšanas, nereti pievienojot arī individuālas vajadzības.”

Anonīma pateicība:

““Lūdziet, tad jums taps dots; meklējiet, tad jūs atradīsiet; klausīniet, tad jums taps atvērts.” (Mat. 7:7)

Dievs mūs aicina pavadīt laiku ar Viņu lūgšanās, un varu apgalvot, ka tas ir brīnišķīgi – piedzīvot Dievu savā dzīvē!”

Vienkārši pateicība:

“Man šie lūgšanu rīti lika sajust un piedzīvot Dieva vadību atlikušajā dienā. Tas deva mieru par ikdienas gaitām, jo visu jau no rīta nolikām Viņa mīlajās un gādīgajās rokās. Un vēl – īpaši mirkli bija, kad sajutām, kā Dievs atbild lūgšanas istajā laikā, nevis tad, kad mums liekas, ka tam jānotiek ♡! Bija daudz atbildētu lūgšanu, kas mūs ļoti stiprināja un tuvināja vienu otram.”

Jauna cilvēka pārdomas

“Vēlējos dalīties gan ar pozitīvām atziņām un ieguvumiem, gan ar citām atziņām, jo šīs lūgšanu dienas nepagāja bez zināmiem izaicinājumiem, piemēram, agra celšanās, laika trūkums un steiga. Bija dienas, kad nepievienojās neviens dalībnieks, bija vērojams pieredzes trūkums lūgšanu organizēšanā.

Bet tajā pašā laikā bija daudz pozitīvu piedzīvojumu. Piemēram, pievienojās visi lūgšanu grupiņas dalībnieki, lūgšana tika atbildēta 5 minūšu laikā, satuvinājāmies caur sazvanišanos, īpaši Covid laikā, izjutām ciešāku saliedētību. Izvēlētais rīta laiks piepildīja dienu ar pārdomām par Dievu un Dieva klātbūtnes sajūtu. Tā ir bijusi mūsu kopīgā kalpošana, kur esam viens otru stiprinājuši nepagurt lūgšanās. Ceram, ka šīs lūgšanas nebeigsies

pēc 100 lūgšanu dienām. Pat ja nesanāks katru dienu, varētu kaut pāris dienas nedēļā. Jo ieguvums ir nenoliedzams.”

Tēva:

“100 lūgšanu dienās piedalos pirmo reizi, tā man ir jauna pieredze, ko nozīmē pastāvīgi un neatlaidīgi lūgt kopā ar draudzi. Priekš manis, iespējams, visīpašākais ir apziņa – kaut arī nepazīstu lielāko daļu cilvēku, kas ir manā lūgšanu grupiņā, šīs lūgšanas mūs savienoja un padarīja tuvus, neskatoties uz attālumu. Pirms lūdzam, atrisinājums vēl ir mūsu svešinieks, bet caur lūgšanu Dievs to izmaina. Šīs lūgšanu dienas piedzīvoju kā tādas, kas padara neiespējamo iespējamu, tālo – tuvu un svešo – pazīstamu.”

Rīta:

“100 lūgšanu dienas mani ir ierosinājušas, aizkustinājušas un vedinājušas nākt tuvāk Dievam. Esmu saņēmusi pamudinājumu vairāk lasīt un lūgt. Man ir garš personīgais lūgšanu saraksts. Par visiem lūdzu. Nesen piedzīvoju lielu prieku: manā lūgšanu sarakstā ir arī kaimiņi, par kuriem lūdzu. Ik pa laikam piezvanu, apjautājos, bet to diezgan ilgi nebiju darījusi. Pielūdzu, piezvanīju, pielūdzām kopā. Pēdējo reizi, kad zvanīju, kaimiņiene teica: “Pēc lūgšanas man palika labāk. Kāja sadzījusi. Slava Dievam!”

Atsauksme no Zemgales:

“Šīs 100 lūgšanu dienas ļoti stiprina manu ticību, dāvā sadraudzību. Ar prieku esmu pārstrukturējusi savu dienas režīmu, lai piedzīvotu kopīgo lūgšanu svētības. Mana īpašākā atbildētā 100 lūgšanu dienu lūgšana – vīrs ir atsācis doties uz draudzi.”

Austra:

“Lūgšanu telekonferences daudz mainījušas manā dzīvē. Līdz ar šīm svētībām mans dzīvesveids ir pārveidojies. Manī arvien vairāk ieplūst miers; kādreizējā “Pētera rakstura” vietā pamazām parādās kas maigāks; Dievs ir ļoti pacietīgs ar manu sarežģīto raksturu, kas ļoti jāmaina. Gribo Viņu teikt, slavēt, pateikties par pacietību, žēlastību, mīlestību, kuru nepelnīti tik dāsni no Viņa saņemam!

Esmu ļoti pateicīga Dievam par Viņa brīnišķīgo darbu manu bērnu un citu tuvinieku dzīvē tieši šinī nopietnajā laikā. Esmu viņus ar ģimenēm iekļāvusi savā īpašajā lūgšanu sarakstā “7 vai vairāk”. Īpaši gribas pieminēt dēlu un znotu. Dēls kopš 5. aprīļa caur mani saņem *WhatsApp* evaņģēlizācijas materiālu. Viņš ar prieku pieņēma šīs Bībeles stundas. Jāpiebilst, ka viņam tā ir ļoti liela pārmaiņa, jo līdz tam dažkārt likās, ka manas lūgšanu rokas nogurs un nekas nemainīsies, bet šajās 100 lūgšanu dienās visas pasaules brāļi un māsas stiprināja manas pagurušās lūgšanu rokas, un Dieva žēlastībā dēls atgriežas! Tā ir liela laime! Tās ir mūsu visu kopīgās, īpašās lūgšanas, kas velk mūsu mīļos pie Debesu Tēva mīlošās sirds! Paldies jums visiem, mīļie!

Znots tālbraucējs “iestrēga” Zviedrijā gandrīz uz 4 mēnešiem, pavisam nesen atgriezās, veica Covid-19 testu, un, slava Dievam, tas bija negatīvs! Arī šis ir krīzes laikā piedzīvotais Dieva mīlestības darbs! Vēl prieks par to, ka varu sūtīt *WhatsApp* Bībeles stundas savai brāļameitai Īrijā. Viņa skatās Centra draudzes pārraides un ir ļoti pateicīga un laimīga!

Dievs rūpējas par katru dzīvu radību. Mans kaķītis Piksis aizkļīda, pie kam ar klibu ķepiņu, un bija

prom gandrīz nedēļu. Pēc 6 dienu prombūtnes nemaz necerēju viņu vairs sagaidīt. Ar smagu sirdi nesu šo vajadzību pēc Dieva palīdzības savai telekonferences lūgšanu grupai. Tās pašas dienas vakarā, kad sāka jau tumst, aiz loga atskanēja “Miau!”. Paldies Dievam! Paldies visiem mīļajiem lūdzējiem telekonferencē!”

Skaidrite:

“Vienotība. Stiprinājums. Iedrošinājums. Dievs paklausa šīs lūgšanas. Liels prieks par Amandiņu, kura tieši šajās dienās varēja pieņemt Jēzu un aiziet dusēt ar cerību uz augšāmcelšanos.

Pirms 100 lūgšanu dienām bija grūti iekārtot personīgo laiku Dievam, bet tagad mana ikdiena ir disciplinētāka, varu pat nošķirt Dievam stundu pirms telekonferences kopīgajām lūgšanām (Jeremijas 29:11–13).

100 lūgšanu dienās varēju “paceļot” uz vietām, kur nekad neesmu bijusi un droši vien arī nebūšu. Brīnišķīgas lūgšanu ekskursijas! Tā ir tik brīnišķīga apziņa, ka visas pasaules adventistu brāļi un māsas vienlaicīgi kvēpina smaržīgo vīraku caur kopīgajām lūgšanām! Liekas, ka šīs lūgšanas ir apjozušas visu zemeslodi. “Dievs priecājas par neatlaidīgām un dedzīgām lūgšanām.” (E. Vaita “Debesu vietās”)

Mamma no Vidzemes draudzes:

“Ps. 143:8 *Liec man piedzīvot žēlastību jau no paša rīta* [..]” Jau ejot gulēt, gaidu agrāko telekonferenci, lai varētu atkal piedzīvot kopīgo lūgšanu svētības. Šajās dienās esmu tuvojusies Jēzum, un mani mīļie, par kuriem esmu lūgusi, arī ir tuvojušies Jēzum. Liekas, ka kopīgās lūgšanas ir 10x spēcīgākas!

Mana meitiņa bija nonākusi sarežģītā situācijā. Mācīju lūgt! Viņa lūdza, bet nesaņēma uzreiz atbildi. Iedrošināju turpināt lūgt. Jau nākamajā dienā viss sakārtojās. Dievs brīnišķīgi svētīja, klausīja lūgšanas!”

Leida:

“Lūgšanas... Personīgās. Divatā. Un lūgšanu konferences, kurās piedalos jau 4 gadus. Esmu bezgala pateicīga Dievam, kas mani pakāpeniski ir izvadījis no nedrošības, raizēšanās un pašpalāvības purva un nolīcis manas kājas uz Savu brīnišķīgo apsolījumu KLINTS! Šī ir vissarežģītākā izaugsme manā kristīgajā izglītībā... Mācos pacelt savu skatu uz augšu, pāri grūtībām un izmisumam uz skaisto apsolījumu varavīksni! ☺

Vislielākā pieredze man ir šīs 100 lūgšanu dienas. Nekad agrāk nebiju izjutusi tik ciešu saikni ar Vispasaules adventistu draudzes lielo ģimeni! Katru dienu nāk jaunas pateicības no brāļiem un māsām par Dieva spēka atklāsmi, par brīnišķīgo vadību un palīdzību visdažādākajās situācijās. Pateicība tiem uzticīgajiem Dieva bērniem, kas koordinē gan lūgšanu dienu garīgos lasījumus, sirds jautājumus, gan lūgšanu palīdzības saucienus! Debestēvs mūs ir svētījis ar Lūgšanu kalpošanas nodaļu Latvijā, pateicoties kurai mēs visu laiku saņemam šos materiālus un varam līdzdalīt tālāk!

Sevišķa atbildēta lūgšana ir lūgšana par mūsu mīļo Amandiņu. 10. maijā viņa atdeva savu sirsniņu Jēzum! Kaut arī viņas sirds pēc tam dzīve pavisam citā kvalitātē. Labais Gans piepildīja viņas dzīvi ar Debesu prieku un mieru!!! Pateicība visiem, kas tik sirsnīgi lūdza. Amandiņa uz īsu brīdi ir aizmigusi, lai mēs visi satiktos tur, kur vairs nebūs sāpju un asaru! “Redzi, Es visu daru jaunui!””

Agnese:

“Caur 100 dienu lūgšanām saprotu un redzu, kā Dievs reāli atbild uz mūsu kopīgajām lūgšanām – cilvēki izveseļojas, vairāk sāk atsaukties Dievam, atveras sirdis. Ja dažas dienas nav būts šajās telekonferencēs, kaut kā pietrūkst, kaut kas nav tā, kā vajag. Redzu, ka Dievs mani kā vadītāju vairāk stiprina, tieši vadot, iepriecina, liek vairāk saņemties, liek sirdi lielāku atbildības sajūtu par līdzlūdzējiem, pašai liek vairāk balstīties uz Svētā Gara vadību, palīdz atrast iedrošinājuma vārdus

no Bībeles, no E. Vaitas grāmatām. Vadot grupiņu, Dievs devis drosmi, atbildību, atņēmis kādas bailes. Dievs dod arī vēlmi atbalstīt citus, vairāk pārmeklēt sirdi. Līdzlūdzēji kļūst tuvāki. Paldies Dievam par šo iespēju! Tad vēl arī katrai dienai paredzētie teksti – tie ir īpaši, svarīgi un liek daudz ko pārdomāt, pārskatīt savā dzīvē... Joprojām vēl Dievam ir daudz darba jāizdara manā sirdī...”

Anonīma atsauksme:

“Nemaz nevaru izteikt vārdos to svētīgo sajūtu un tās īpašās svētības, kuras esam saņēmuši, pateicoties šai lūgšanu kalpošanai...

Mainījies ir tas, ka tagad nemaz nevaru iedomāties, kā tas būtu – uzsākt rītu bez lūgšanu konferences svētīgā iespaida...

Mans īpašākais piedzīvojums bija tad, kad mamma ļoti smagi saslima un Dievs, pateicoties tik dziļām, nopietnām un aizkustinošām lūgšanām, izglāba viņu no nāves. Ticu, ka tas notika tikai un vienīgi pateicoties aizlūgšanām... Kad viņa tik smagi slimoja, lūgšanas, kuras klausījāmieš caur telefonu, stiprināja un uzturēja mammu.”

Anonīms ziņojums:

“Šie 100 dienu lūgšanu lasījumi ir vispusīgi – rakstura, draudzes, veselības, sevis izmeklēšanas izaugsmei.”

Alberts:

“Par 100 lūgšanu dienām – nebiju gaidījis, ka tas man tā ļaus ieraudzīt draudzes ikrīta kopīgo lūgšanu nozīmi un palīdzēs aptvert realitāti, kāpēc vēl esam virs Zemes! Turpinām spiesties vēl ciešāk kopā, jo piedzīvoju sajūtu, ka vēlīnā lietus lāses gatavojas pilēt!”

Irīta:

“Vēlos līdzdalīt 2 no daudzajām svētībām 100 lūgšanu dienu ķēdē:

- esmu sadzirdējusi terminu “kalpošana ar lūgšanu”. Labprāt turpināšu kalpot – lai Dievs dara tālāk Savu žēlastības darbu;
- janvārī, lasot Jesajas grāmatu, neredzēju apsolījumus – nebiju tik gatava. Tagad lasu Bībeli un saprotu to pavisam citā skaidrībā!”

Ināra:

“100 lūgšanu dienās esmu varējusi vairāk palīdzēt citiem cilvēkiem. Kad vīrusa dēļ dievnamus aiztaisīja ciet, biju ļoti noskumusi. Likās, ka nevaru vairs paelpot, bet tad man ieteica pieslēgties 100 lūgšanu dienu telekonferencēm. Tas deva prieku, kopības sajūtu, ka varēju būt kopā ar citiem no Madonas, Daugavpils, Liepājas, Smiltenes, Rūjienas, Cēsīm u. c. Dienas iet uz priekšu, esmu ar daudziem sapazinusies, beigu beigās caur telekonferencēm varēju arī piedalīties dievkalpojumos.

Šis tumšais laiks pagāja tik ātri, ka pat nepamaniju, jo to izgaismoja 100 lūgšanu dienas. Īpašu prieku un atbildes piedzīvoju caur iniciatīvu “par 7 un vairāk”.”

Jamāra:

“100 Lūgšanu dienas mani ir pacēlušas. Cilvēkus, ar kuriem lūdzu, neredzu, bet ir tik brīnišķīga vienotības un kopības apziņa! Līdz šim telekonferencēs lūdzām vairāk par Latviju, Latvijas draudzēm, misiju, bet tagad tas viss ir paplašinājies. Ienāca prātā kāds salīdzinājums – līdz šim biju istabā, varbūt pat sasmakušā, bet tagad Dievs ir pašķīris plašāku ticības telpu ar jaunu skābekļa devu. Kad jūtos vientuļa un atstumta, lūdzēji ir mans “plecs”!”

Skaidrīte:

“Nekad vēl neesmu piedzīvojusi to, ko piedzīvoju tagad 100 lūgšanu dienās – atbildes, pēc kā lūgts gadiem – tuvinieku sirdis atveras Dievam!”

Biruta:

“Mans ieguvums – miers ar Dievu! Tik daudz vairs neraudu, kā to darīju pirms 100 lūgšanu dienām, jo savus mīļos mācos uzticēt Dievam. 100 lūgšanu dienas ir kas brīnišķīgs – lūdzu ik brīdī, un Dievs uzklausa!”

Aina:

“Esmu sapratusi, ka līdz šim man nav bijušas ciešas attiecības ar Svēto Garu. 100 lūgšanu dienu materiālos uzzināju, ka jālūdz, lai Dievs piepilda ar Svēto Garu. Kopš tā brīža mana

ikdiena ir mainījusies – ir spēks un daudz vairāk izdevību liecināt! Dievs dāvā spēku arī pārvarēt ienaidnieka uzbrukumus. Esmu iemācījusies vairāk slavēt Dievu!”

Pateicības no Smiltenes pusēs:

“Pateicība par to, ka šajā smagajā laikā ir tāds miers, kādu tikai Dievs var dāvēt. Krīzi, par kuru visapkārt runā, nepamaniju, jo katru agro rītu kopīgi nodevām dienu Dieva rokās. Šeit man bija arī kāds piedzīvojums – bija 7 izvēles, kurai lūdzēju grupai pievienoties. Lūdzu Dievu atklāt, ko darīt. Pirmos 4 rītus pamodos bez modinātāja pirms plkst. 5.00, tā sapratu, ka Dievs aicina mani pievienoties šai grupai.

Pateicība Dievam arī par Ģenerālkonferences izstrādāto materiālu 100 lūgšanu dienām, par materiāla latviskotājiem! To ļoti izjutu, aiz katra vārda ir cilvēks, atbalstīju šo kalpošanu ar savām aizlūgšanām.”

Prieka ziņa no Kurzemes:

“Ļoti svētīgi lasījumi, kopējās lūgšanas, aizlūgšanas. Kungs atbild uz visām lūgšanām! Kungs mani no rīta modina plkst. 5.00, 6.00 vai 7.00. Man nav īsti vietas, kur no rītiem lūgt netraucēti, jo traucēju savu ģimeni. Sāku lūgt, lai reiz varētu lūgt kopā ar visu savu namu. Un nesen, pēc *Covid-19*, kad atkal saņēmām atļauju apmeklēt dievnamus klātienē, ar savu otru pusīti pirmo reizi mūžā kopā devāmies uz dievnamu. Slava Dievam!”

Vija:

“Savā dzīvē bieži jutos ļoti vientuļa, bet, piedaloties 100 lūgšanu dienās, vairs tā nejūtos. Pateicos Dievam par Svētā Gara pamudinājumu piedalīties telekonferences kopīgajās lūgšanās, kurās varēju lūgt par visu pasauli, par visu plašo adventistu draudzi. Ja vakaros jutos nogurusi, tomēr piedalījos un pēc lūgšanām vienmēr piedzīvoju jaunu spēku. Ļoti pateicos visiem par sirsnīgajām lūgšanām! Pateicos, ka aizlūdza arī par manu

92 gadus veco mammu un maniem bērniem. Kopējās lūgšanas spēks ir ļoti liels. Par to visu pateicos Dievam, mūsu Kungam!”

Zenta:

“Jau ceturto gadu piedalos kopējās telekonferences lūgšanās. Ceļos agri, lai pienācīgi sagatavotos. Ticības dzīvē esmu kļuvusi spēcīgāka. Kad pienāk tie gadi, kas nepatīk, tad ir skumji, it īpaši, ja esi viens, bet mans iepriecinājums ir mana telekonferences lielā ģimene – tas ir iepriecinājums no Kunga!

Pēdējās dienās piedzīvoju īpašu Dieva apsardzību, jo esmu švaka uz kājām, bet, kaut vairākkārt esmu kritusi, vienmēr ir atradies kāds, kurš palīdz piecelties, nekas nav salauzts, redzu eņģeļu kalpošanu savā dzīvē.”

Sagatavoja Baiba Bērziņa, LDS Lūgšanu kalpošanas nodaļas vadītāja

KURZEMES LŪGŠANU GRUPAS

Tukuma lūgšanu grupa

Tukuma draudzē lūgšanu grupa ir pastāvējusi kopš senākajiem laikiem, cik vien to atceras draudzes locekļi. Sākumā to vadīja mācītāji, piemēram, Ārmanis un Karčevskis. Pēc tam lūgšanu grupai ir bijuši dažādi vadītāji no vietējiem draudzes locekļiem. Pulcēšanās arī ir notikusi dažādos laikos, pārsvarā – pirms sabata dievkalpojuma. Vadītāji sagatavo nelielu uzrunu vai lasījumu, pēc kura seko lūgšanu brīdis.

Lūgšanu tēmas pārsvarā skar veselības jautājumus un citus cilvēkus. Ir bijušas atbildētas lūgšanas pie cilvēkiem, kuriem bija sarežģīti ar veselību. Dainai Sprōgei no daudzajām lūgšanu vajadzībām kā emocionāli spilgtākās atmiņā palikušas divas. Jauna vecmāmiņa, kuras pirmais mazbērniņš tikko bija nācis pasaulē 26. grūtniecības nedēļā, lūdza aizlūgt par bērniņu un viņa māti. Vairākus mēnešus turpinājām lūgt par puisīša veselību un arī māmiņu, kura bija pie viņa diendienā, neizejot no palātas. Kad

bērns sasniedza paredzēto dzimšanas laiku un arī svars bija atbilstošs, viņu izrakstīja no slimnīcas. Tagad zēnam ir trīs gadiņi un viņš priecīgs apmeklē bērnu dārzu.

Otru aizlūgšanu lūdza divgadīga zēna tuvinieki. Bērns bija ievietots Bērnu slimnīcas onkoloģijas nodaļā smagā stāvoklī. Arī par šī bērna veselību vairākus mēnešus cīnījās ārsti un mūsu lūgšanu grupiņa. Pakāpeniski viņa stāvoklis uzlabojās. Tagad zēns ir vesels, apmeklē skolu, trenējas bērnu futbola komandā un regulāri dodas uz veselības pārbaudēm slimnīcā.

Arī par pašu Dainu tika aizlūgts lūgšanu grupā, jo viņa nezināja, kā būs pie ārstiem. Tad pieņemšanā, gaidot pie ārsta durvīm, viņai līdzās sēdēja kāda sieviete, kura uzsāka sarunu. Sieviete atzinās, ka ļoti baidās, un vaicāja, vai arī Dainai ir bail. Daina atbildējusi, ka viņai nav bail, jo par viņu aizlūdž Dievu un viņa ir visas savas veselības lietas uzticējusi Dievam. Sieviete nopietni paskatījusies uz Dainu un aizdomājusies. Tad viņu iesauca kabinetā. Pēc kāda laika šī sieviete izgājusi ārā, piegājusi pie Dainas un sacījusi, ka viss ir labi. Daina domājusi par šo gadījumu, aizlūgšanām un liecināšanu, ka, iespējams, visā tajā, kas noticis ar viņas veselību, vissvarīgākais bijis tieši brīdis, kad viņa varējusi liecināt par uzticēšanos Dievam šai nepazīstamajai sievieteī.

Tagad Tukuma draudzes lūgšanu grupa pulcējas sabata rītos augšistabā. Tā nav liela, ne visi saredz tās vajadzību un nepieciešamību piedalīties. Bieži vien grupā tiek aizlūgts par kādu cilvēku, bet trūkst atgriezeniskās saites – kas tālāk notiek ar šo nepazīstamo cilvēku, par kuru lūdz. Karantīnas laikā lūgšanu grupa notika telekonferences režīmā, un tajā piedalījās ap 20 cilvēku.

Dievs sakārto lietas, kad lūdz. Dievam tiek uzticēta veselība, un tiek meklēti risinājumi, rasta gudrība, kā rīkoties saprātīgi. Tiek aizlūgts par ārstiem un ārstēšanās procesiem. Lūgšanu grupā saprot, kad lūgt Dievu, bet kad ir jārikojas ar atbildību un praktisko palīdzību.

Talsu draudzes lūgšanu grupa

Lūgšanu grupa draudzē ir pastāvējusi kopš draudzes aizsākuma laikiem. Draudzē vienmēr ir bijusi grupa, kura aizlūdž. Agrāk tā pulcējās kopā piektdienas vakaros, tagad grupa sanāk kopā uzreiz pēc sabata dievkalpojuma. Pastāv arī t. s. “lūgšanu grozs”, kad pēc sabatskolas seko lūgšanu grupas ziņojumi draudzei un aicinājumi uz aizlūgšanām.

Biruta Sibirjova atceras, ka ir bijušas paklausītas lūgšanas, pārsvarā tās ir bijušas par veselības jautājumiem. Arī viņai ir bijuši ar veselību saistīti jautājumi, un piektdienas vakarā grupa par viņu aizlūdza. Biruta jutusi, ka notiek šīs aizlūgšanas, un pat ārsts brīnījās, ka veselībā pamanāmas pozitīvas izmaiņas. Uzklusītas lūgšanas ir bijušas arī citos gadījumos – gan par veselību, gan ģimenes attiecībām.

Atsaucība ar piedalīšanos grupā nav liela. Pašlaik pārsvarā piedalās pusmūža vecuma draudzes locekļi. Daudzi no agrāko laiku aktīvajiem lūgšanu grupas locekļiem jau ir miruši.

Biruta atceras, ka mācītāja Jākobsona laikā draudzē nākusi kāda sieviete, klausījusies par Atklāsmes grāmatu, bet sirds viņu uz draudzi kaut kā nevilkusi. Lūgšanu grupā par viņu aizlūdza, tad viņas noskaņa mainījās. Agnim Liepiņam salūza veļas mašīna. Kad lūgšanu grupā par to uzzināja, bija draudzes locekle, kura palīdzēja sagādāt citu veļas mašīnu. Liepiņi bija pateicīgi par to. Praktiskā palīdzība vienmēr ir nākusi kopā ar lūgšanām. Ticība un darbi ir gājuši kopā. Tā nu lūgšanu grupa iespēju robežās darbojas, turpinot aizlūgt par draudzes locekļiem un ikvienu citu, kam nepieciešama palīdzība.

Sagatavoja Andris Pešelis, LDS Sabatskolas nodaļas vadītājs

LŪGŠANU DIENASGRĀMATA

Laikā, kad pasaulē sākās vīrusa Covid-19 izraisītā krīze un izskanēja aicinājums palikt mājās un rakstīt pandēmijas dienasgrāmatu, māsa Daina nolēma: nē, ne jau pandēmijas dienasgrāmatu viņa rakstīs, bet gan lūgšanu dienasgrāmatu!

Ar viņas laipnu atļauju tā tagad lasāma “Adventes Vēstu” lappusēs, lai kalpotu kā stiprinājums un iedrošinājums ikvienam mūsu lasītājam un būtu par slavu Dievam!

2. aprīlis

Prieks par labu naktsmieru un patīkamu pamošanos ar Tavu Vārdu sirdī un prātā: “Mēs esam Viņa darbs, Kristū Jēzū radīti labiem darbiem, kurus Dievs iepriekš sagatavojis, lai mēs tajos dzīvotu.” (Efez. 2:10)

Tēvs, lai Tēvis svētītas ir mūsu lūgšanas par Vispasaules adventes tautu, par Rīgas 1. draudzi, par visiem Dieva bērniem, par tiem, kas Tevi vēl meklē, lūgšanas par tiem, kas grūtībās, kas veselībā vai neveselībā, par tiem, kas palīdz, un tiem, kas palīdzību saņem, par noskumušajiem, par nogurušajiem. Tēvs Debesīs, lai cilvēciskajā nespēkā liels parādās Tavs spēks!

Lūdzam, lai vārdi “Dievs, svētī Latviju!” skan ne tikai rīta agrumā, bet arī visā, ko domājam, darām, un lai mūsu pienākuma apziņa ir kā mīlestība, kas nekad nebeidzas, kā mīlestība, kas ir lēnprātīga, laipna, nemeklē savu labumu, kā mīlestība, kas aplāj visu, cer visu, panes visu (1. Kor. 13. nod.). Paldies, Tēvs, ka esi radinājis Savus bērnus būt kā gaismai virs Gaiziņkalna, kā sālīm pie dienišķās maltītes galda ģimenē vai 2 metru attālumā, būt patiesiem lieciniekiem.

Paldies, ka šodien varēju izlasīt Jūdas vēstuli: pārdomas: brīdinājums – bezdievji lemti galējai tumsai, jāizmanto Dieva dots laiks un iespējas dzīvot ticībā un uzrunāt tos, kas vēl nesaprot, ka tikai Dievā varam iemantot mūžību.

“Par visu esiet pateicīgi! Jo tāda ir Dieva griba Kristū Jēzū attiecībā uz jums.” (1. Tes. 5:10)

3. aprīlis

Debess un zemes Radītāj, mūsu Tēvs Debesīs! Tev gods un pateicība par SDA

draudzi, par katru Tavu bērnu, kuram esi uzticējies piedzīvot un sludināt vēsti par Kristu, kurš mūs izglābj ne taisnības darbu dēļ, bet pēc Savas žēlastības, kurš Tev devis atdzimšanu un atjaunošanos Svētajā Garā. Paldies par patiesību, ka cilvēkam, kas Dievam tic, ir labi un vajadzīgi veikt labus darbus, arī klausīt valdībām un varām, jo “Kristus upuris ir visu citu mīlestības darbu avots un galvenais izraisītājs.” (E. Vaita. Debesu vietās 8.11)

Svētī, Tēvs, mūs kā gudrus un drosmīgus Sabata robežsargus, kā priecīgus un pateicīgus lieciniekus par Dieva iesvētīto 7. dienu, kas atgādina, ka tikai Viņš ir visu svētību Devējs. Paldies arī par grūtībām un ierobežojumiem, kas mūs rosina būt aktīviem un nepārtraukti palikt lūgšanās un aizlūgšanās, kas māca mūs uzticēties un palauties uz Vienīgo Dzīvo Dievu, mūsu Kungu un Pestītāju, mūsu Lielo Debesu Ārstu.

Lūdzam, lai Tavs Vārds ir arī mūsu Sabata gaidīšanas un svinēšanas papildījums.

Paldies, ka šodien varēju izlasīt Vēstuli Titam. Pārdomas: Dieva bērnam visās lietās jābūt Viņa mācības rotai; ik brīdī gaidām Kristus atspīdēšanu; tikai sadraudzībā ar Svēto Garu varam piedzīvot atdzimšanu un atjaunošanos; jābūt dedzīgam labos darbos, taču taisnoti kļūstam vienīgi Kristus žēlastībā.

4. aprīlis

Mūsu Kungs un mūsu Dievs Tēvs! Tev gods, slava un pateicība par Jēzus Kristus Golgātas upuri, kura nopelnu dēļ mēs varam būt brīvi no grēka parāda nastas, esam šķīstīti Kristus asins spēkā un varam svinēt

Sabatu kā Debesu valstības pilsoņi.

Paldies, Tēvs, ka Kristū varam iegūt bezgrēcīgu raksturu, kuru Viņš arī caur Sabata svētībām Tavā Vārdā, kam nav nekā neiespējama, veido no spožuma uz spožumu, lai mēs godam varam staigāt un liecināt kā Tavas Patiesības Gaismas bērni.

Svētī mūs ar gribu – gribēt to, kas mums patiešām vajadzīgs: Dieva žēlastība, laipnība un veselība miesā un ticībā. Piepildi, Tēvs, mūsu sirdi ar pateicību par apsolījumu: darīt mūs Sava aicinājuma cienīgus, paldies, ka esi Savu bērnu patvērums bēdu laikā, ka grūtībās mūsu ticība aug augumā, ka nepiekūstam labu darīt, ka varam būt par rotu Pestītāja Dieva mācībai, gaidot Kristus Jēzus godības atspīdēšanu.

Paldies, ka šodien varēju noklausīties dievkalpojuma tiešraidī, br. Viļņa Latgaļa uzrunu, ka vienmēr, jo īpaši šīsdienas apstākļos, esam aicināti dzīvot Svētā Gara augļu piepildītu dzīvi.

Paldies, ka šodien varēju izlasīt 2. vēstuli tesalonīķiešiem! Pārdomas: tikai Dievs mūs dara Sava aicinājuma cienīgus; mums arī šodien jāstrādā un jāēd sava maize, Dievs ir uzticams; mums ar mieru sirdī jādzīvo saskaņā ar Viņa žēlastību; ka nav jācīnās ar netaisno, to izdeldēs Kungs Jēzus, kad nāks...

5. aprīlis

Mūsu Tēvs Debesīs! Slava un pateicība, ka Tu darbojies mūsos, kas ticam, ka pats Kungs Jēzus Kristus pašķir mums ceļu jaunajai, 4. īpašajai nedēļai.

Gods Svētajam Garam, kas mūsu sirdīm palīdz dzīvot kā gaismas bērniem, kas ietēpti ticības un mīlestības bruņās.

Svētī, Tēvs, iespējas palīdzēt attālināti vai klātienē ticības brāļiem un māsām, palīdzēt vājajiem, iedrošināt bailīgos, iepriecināt citam citu ar cerību, ka esam tuvāk tai dienai, kad Kristus mūs vedīs godībā.

Lūdzam, Tēvs, palīdzi ik dienu ļauties Tavam aicinājumam uz svētīšanu, uz labā izvēli, uz to, kas Tevi iepriecina. Paldies par Tava Vārda apliecinājumu: “Jūsu aicinātājs ir uzticams. Viņš būs arī darītājs.” (1. Tes. 5:24)

Paldies, ka šodien varēju izlasīt 1. vēstuli tesalonīķiešiem. Pārdomas: mums nav jārēķinās, ko es varu, Dievs manī ir tas īstais darītājs; jāizmanto Dieva Vārda ieroči, drosmīgi liecinot par Glābēju Kristu un Viņa Otro atnākšanu.

6. aprīlis

Pateicība Tev, mūsu Radītājam un Glābējam, ka Tavs dievišķais spēks ir dāvinājis pirmdienas norisēm visu, kas vajadzīgs dzīvībai un dievbijībai, veselībai un atbildīgiem pienākumiem! Svētī un vadi mūs saskaņā ar Bībeles mācību, lai neesam ģeķi, kas gaida tikai šodienas labklājību, bet lai mūsu izvēle ir – ieiet mūsu Kunga un Pestītāja valstībā.

Atver, Tēvs, mūsu gribu tikumam, atziņai, atturībai, pacietībai, dievbijībai, brālībai un mīlestībai, lai Svētā Gara sadraudzībā šīs lietas iet vairumā ikvienā kristietī, ikvienā SDA draudzes brālī un māsā, ikvienā labas gribas cilvēkā.

Uzmundrini, Tēvs, būt nenogurstošiem lūgšanās un aizlūgšanās ticībā un palāvībā, neapšaubot Dieva visvarenību, mīlestību un žēlastību.

Svētī katru lūdzēju ar īstajiem vārdiem, lai mums izdodas pagodināt Tevi kā uzticamu Draugu, Palīgu un Lielo Debesu Ārstu, kurš nekad nav pašizolācijā, bet vienmēr ir tikai vienas lūgšanas attālumā.

Lūdzam par tiem, kuri šodien vēl ir nenostiprināti Bībeles mācībā, lūdzam arī par tiem, kuri šodien to apzināti vai neapzināti sagroza.

Svētī, Tēvs, viņu garīgās ausis, svētī viņus ar gribu pieņemt Tavu Vārdu visā kopumā ar atziņu, ka Dievs ir mūžīgs un nemainīgs, tas pats vakar, šodien un

rīt. Apžēlojies, Debesu Tēvs, lai viņi tiktu glābti no mūžīgās pazušanas.

Paldies, Tēvs, ka esam brīdināti par pēdējo dienu niknajiem smējējiem, kuriem nav iespējams izdzēst Tavus apsolījumus Dieva patiesajiem bērniem: “.. mēs gaidām pēc Viņa apsolījuma jaunas debesis un jaunu zemi, kur taisnība mājō.” (2. Pēt. 3:13)

Paldies par iespēju šodien izlasīt Pētera 2. vēstuli. Pārdomas: Dieva Vārds ir uzticams; teksts ir sarakstīts Svētā Gara spēkā; jāievēro brīdinājumi beigu laikam; jāpieliek pūles dzīvot saskaņā ar Dieva prātu un Viņa dotajām iespējām pacietībā un ticībā.

7. aprīlis

Tev pateicība par šo otrdienu – vēl vienu žēlastības dienu! Paldies par doto iespēju šo laiku velīt Tavam svētajam aicinājumam pēc Tava nodoma – lai ar Svēto Garu, kurš mīt mūsos, varam būt labi Kristus Jēzus kareivji, kuriem nav bailības gara, bet ir spēka, mīlestības un savaldības gars.

Svētī, Tēvs, mūs Sava Vārda spēkā ar saprašanu visās lietās, lai Tava laipnība pašķir iespējas pasludināt Dieva Vārdu laikā un nelaikā pacietībā un lēnprātībā. Tev gods, slava un pateicība par Svētajiem Rakstiem, kas dod skaidrību par vakardienu, šodien un rītdienu, kas sagatavo arī pēdējo dienu grūtajiem laikiem.

Pateicība, ka Dieva Vārds vēl nav saistīts kādos ierobežojumos valsts likumos, bet katrs var tajā iemantot skaidru prātu, katram vēl ir dota iespēja kļūt par pilnīgu Dieva cilvēku, sagatavotu katram labam darbam.

Svētī, Tēvs, mūsu izvēli – būt par Tā Kunga svētu, derīgu trauku godam, kurā labi iederas lūgšanas un aizlūgšanas par SDA draudzi, par ģimeni, par veselajiem un tiem, kam tik ļoti nepieciešams Liela Debesu Ārsts un mediķu aprūpe, lūgšanas par tiem, kuri strādā Latvijai un pasaulei. Dievs, svētī Latviju! Dievs, svētī kaimiņzemes! Dievs, svētī cilvēkus visos kontinentos!

“.. lai jums miers būtu Manī. Pasaulē jums ir bēdas; bet turiet drošu prātu. Es pasaulei esmu uzvarējis!” (Jņ. 16:33)

Paldies par iespēju šodien izlasīt

2. vēstuli Timotejam. Pārdomas: visas bezdievības radītās negācijas cilvēku raksturā jau ir uzrādītas, kas apliecina, ka Dievs jau iepriekš visu zina; ka Jēzū Kristū varam tapt spēcīgi žēlastībā, labi Kristus Jēzus kareivji; jāļaujas Dieva Vārda spēkam un Svētajam Garam veidot mani par trauku godam Tam Kungam.

8. aprīlis

Mūsu Kungs un mūsu Dievs! Tev gods, slava un pateicība, ka Tavs Vārds spēj darīt cilvēku pilnīgu Kristū, ka Dieva spēkā spējam nonāvēt sevī tās negantības, kas pieder zemei, ka, ļaujoties Dieva mīlestībai, kas ir pilnības saite, varam apgērbt jauno cilvēku un uzrunāt Tevi: “Mūsu Tēvs Debesīs!”

Dari mūs stiprus stāvēt par to, kas ir Dieva griba. Lai mūsu valoda ir tīkama, zinoša, kā ar sāli sāļta.

Atgādinī, Tēvs, lai mēs ik brīdī, ik dienu tiecamies pēc tā, kas ir augšā, kur ir Kristus, un lai Svētajā Garā Kristus Vārds bagātīgi mājō mūsos, lai tajā runājam cits uz citu, lai tajā dziedam savās sirdīs Dievam.

Svētī mūs ar izvēli piepildīt Tavu aicinājumu, lai visu darām no sirds, it kā savam Kungam, ne cilvēkiem.

Lūdzu, pieņem, Tēvs, mūsu pateicības lūgšanas par Kristus Golgātas upuri, kas atbrūņojis visas pretvaras un darījis dzīvus mūs, kas bijām miruši savos pārkāpumos. Lūdzam, Tēvs, Tavu vadību visā, kas notiek, lai drīzāk atnāk iespēja būt kopā draudzē, baudīt kopēju prieku – viss un visos – Kristus!

Tēvs, Tavās visvarenajās rokās ieliekam veselos un neveselos, visus laba darītājus, tos, kas vēl nepieder draudzei.

Paldies par apsolīto eņģeļu apsardzību: “Tā Kunga eņģelis apmetas ap tiem, kas Viņu bīstas, un tos izglābj.” (Ps. 34:8) Paldies par apsolījumu ikvienam lūdzējam: “Mana roka turēs viņu stipri un Mans elkonis viņu spēcīnās.” (Ps. 89: 22, 27)

Paldies par iespēju šodien izlasīt Vēstuli kolosiešiem. Pārdomas: tikai Kristū cilvēks var apgērbt jauno cilvēku; tiecieties augšā, kur Kristus; piedot un mīlēt, kas ir pilnības saite, lai Dieva bērnu valoda ir Bībeles valoda.

GLĀZERA KLADE

SABATSKOLAS SKOLOTĀJS UN JAUTĀJUMU UZDOŠANA

Jautājumu nepieciešamība

Lai arī kādu mācīšanas metodi tu lietotu, vienmēr būs nepieciešami jautājumi. Taču jautājumiem jābūt pareiziem, loģiskiem, tādiem, kas pilda savu funkciju. Pareizi jautājumi veido 50% no visas sabatskolas.

Jāievēro!

1) Sabatskolas jautājumi nav skolas jautājumi, kur pārbauda skolēnu zināšanas. Šeit jautājumiem ir pavisam cita funkcija. Jautājumiem sabatskolā jārosina līdzdarboties un domāt, jānostiprina zināšanas un jāpalīdz paturēt atmiņā svarīgākās atziņas (no dzirdētā atmiņā paliek 20%, bet no paša sacītā – 70%).

2) Atbildēt uz jautājumu, klausītājs dažkārt pasacīs arī savu pieņemto lēmumu. Vārdos izteiktā izšķiršanās ir daudz noturīgāka nekā tikai domās izdomātā.

3) Jautājumi atrisina tā sauktā *liekā laika* jautājumu.

Cilvēks minūtē izrunā ap 150 vārdu, bet klausītāji prātā spēj apstrādāt 450 vārdus minūtē. No minūtes 20 sekundes ir vajadzīgas, lai uztvertu, bet 40 sekundes paliek brīvas laiks, kurā klausītājs pats apstrādā informāciju. Ļoti bieži šajā *liekajā laikā* cilvēka domas aiziet neceļos.

Tie, kas pasniedz Bībeles stundas, ir ievērojuši, ka skolotājs cītīgi paskaidro kādu Bībeles tekstu, bet klausītājs piepeši jautā vai pasaka kaut ko pavisam citu. Tas nozīmē, ka klausītājs nav klausījies, bet domājis pats savu domu. Labi izveidotie jautājumi liek *lieko laiku* izmantot lietderīgi.

Jautājumi palīdz skolotājam ieturēt pareizo līmeni. Skolotājs bez saiknes ar klasi var “uzlidot mākoņos” vai monologā viens pats klejot pa dažādiem ceļiem.

Jautājumi katram uztveres tipam

Informācija nonāk pie mums pa trim durvīm: verbāli, ar redzi un ar tausti (kinestētiski).

Vesels cilvēks izmanto visas trīs sensoru sistēmas, lai gan tomēr viena

no tām ir dominējoša. Vizualais tips visu dzirdēto pārvērš priekšstatā un tikai tad to uztver un analizē.

Ne tikai tematu izklāstā, bet arī jautājumiem jābūt tādiem, kas paredzēti visiem uztveres tipiem. Jo cilvēks ir izglītotāks, jo visas trīs sensoru sistēmas ir līdzsvarotākas. Mazāk izglītotajiem vairāk dominē vizuālais vai kinestētiskais.

Sabatskolas dalībnieks jautājumam ir jāsagatavo, un atbildei ir jādod laiks – dalībniekiem tiek dota informācija, tad izskan jautājums un tiek dots laiks pārdomām.

Piemēri, kā veidot jautājumus dažādiem uztveres tipiem:

- dzirdes tipam: “ar kādiem vārdiem jūs vislabāk raksturotu Ābrahāma ticību?”
- vizuālajam tipam: “kādu jūs saredzat Ābrahāma ticību?”
- kinestētiskajam tipam: “kā jūs sajūtat, kurā brīdī visspilgtāk izpaužas Ābrahāma ticība?”
- dzirdes tipam: “ko tu dzirdi, kad Jēzus runā?”
- vizuālajam tipam: “kā tu redzi Jēzu stāvam durvju priekšā?”
- kinestētiskajam tipam: “kā tu sajūti šo Jēzus klausīšanās?”

Jautājumi dažāda rakstura cilvēkiem

Pēc rakstura cilvēkus mēdz iedalīt 4 dažādās sistēmās. Vispazīstamākais iedalījums ir 4 temperamenti: sangvīniķi, holeriķi, melanholiķi un flegmatiķi. Bībelē mēs varām atrast 12 raksturu grupas – 12 Israēla ciltis.

Šeit izmantosim dalījumu ne tik daudz pēc rakstura, cik sociālajās grupās.

1) Cilvēki, kuri nevēlas, ka tiem ko jautā. Arī tad nē, ja tie labi zina atbildi. Tam var būt dažādi iemesli:

- a) cilvēks ļoti uztraucas, baidoties no jautājuma,
- b) cilvēkam ir valodas vai citi defekti.

2) Cilvēki, kuriem ir uztveres aizture – slimības, vecums utml. Šiem

cilvēkiem var jautāt tikai vienkāršus, elementārus, skaidri noformulētus jautājumus, kas nav saistīti ar teoloģiskām vai teorētiskajām zināšanām, bet gan ar praktisko kristīgo dzīvi.

3) Cilvēki, kuriem nav priekšzināšanu. Viņi nepazīst Biblii, nav mācījušies sabatskolas vielu un ar savu atbildi tie atklās, ka nav mācījušies. Šie fakti paši par sevi nav traucēklis, bet jautājumiem būtu jābūt tādiem, lai uz tiem varētu atbildēt.

4) Cilvēki, kuri labprāt grib līdzdarboties, bet to nespēj. Viņi labprāt izlasa Bībeles tekstu, kādu piezīmi no grāmatas, līdzdala savu piedzīvojumu, bet nespēj pateikt kaut ko dziļāku, nespēj veikt analīzi, kritiski paskatīties no malas. Šī cilvēku grupa ātri atsaucas uz jautājumu, bet nespēj uz to atbildēt atbilstoši skolotāja iecerei.

5) Cilvēki, kuriem var uzdot sarežģītus jautājumus. Šie cilvēki spēj analizēt un veikt sarežģītus secinājumus. Skolotājiem ir patīkamāk darboties tikai ar šiem dalībniekiem, un dažkārt tā arī notiek, bet nedrīkst aizmirst par pārējiem.

6) Cilvēki, kuri grib tik daudz runāt, ka vieni paši spēj aizpildīt visu laiku. Viņus bieži vien ir ļoti grūti apturēt. Bet, ja to neizdara, stunda ātri var pārvērsties par divu cilvēku dialogu vai pamācošu lekciju.

Citi veidi, kā uzdot jautājumus

Vēl jautājumus var grupēt: teorētiskajos, praktiskajos un lēmumu pieņemšanas.

Zinot jautājumu veidošanas principus, pazīstot dalībniekus klasē, varam izstrādāt jautājumus noteiktām grupām un cilvēkiem.

Vēl var būt jautājumi, kas tiek uzdoti visiem: tiek gaidīta kolektīva atbilde, vai arī jautājums ir uzdots ikvienam, negaidot skaļu atbildi, bet katrs lai atbild uz to pats sev.

Sagatavoja Andris Pešelis, LDS Sabatskolas nodaļas vadītājs

Veselīga dzīvesveida programmas “CREATION HEALTH” materiālos sestais temats no astoņiem ir “Savstarpējās attiecības”.

Vai attiecības spēj ietekmēt mūsu labklājību un veselību? Padomāsim: cik liela vērtība tavās acīs ir “īstā laikā teiktam vārdam” vai drauga apskāvienam grūtā brīdī? Domāju, piekritisiet – savstarpējās attiecības ir milzīga vērtība! Tomēr mums nākas arī atzīt, ka dažkārt šīs pašas attiecības ir par iemeslu sarežģītām dzīves problēmām. Tāpēc Dievs ir gatavs nākt palīgā. Viņš sniedz taktiskus, patiesus un ilglaicīgus savstarpējās saskarsmes līdzekļus. Turklāt atcerēsimies pirmo *CREATION Health* programmas pamatprincipu – izvēle. Mēs vienmēr varam izvēlēties, kā izturēties pret citiem.

Savstarpējās attiecības patiešām ietekmē mūsu veselību un labklājību. Bieži dzirdam, cik svarīgas tās ir pusaudžiem, bet patiesībā nevienam nav mazsvarīgi, kā pret mums izturas līdzcilvēki – draugi, kolēģi, kaimiņi, bet visvairāk – kā pret mums izturas mājnieki.

Dr. Dīns Ornišs saka: “Mīlestībai un tuvībai ir spēcīga ietekme uz mūsu veselību. Sociālais atbalsts un mijiedarbība var tikpat spēcīgi uzlabot veselību un ilgdzīvošanu kā nesmēķēšana un veselīgs uzturs.”

Mīlestībai un tuvībai ir spēcīga ietekme uz mūsu veselību. Sociālais atbalsts un mijiedarbība var tikpat spēcīgi uzlabot veselību un ilgdzīvošanu kā nesmēķēšana un veselīgs uzturs.

MĪLESTĪBA UN BRĪVA IZVĒLE

Cilvēki ir radīti attiecībām.

1. Mozus 2:18 *Un Dievs Tas Kungs sacīja: “Nav labi cilvēkam būt vienam; Es tam darišu palīgu, kas atbildītu viņam.”* Dievs cilvēku radīja mīlestības attiecībām, bet grēks sabojāja cilvēka attiecības ar Dievu un līdzcilvēkiem.

Pateicība Dievam, ka Viņš neatstāj cilvēkus to problēmās, bet dāvā atbrīvošanu un tad aicina dzīvot mīlestības svētajā likumā. 2. Mozus 20:2 *“Es esmu Tas Kungs, tavš Dievs, kas tevi izvedis no Ēģiptes zemes, no vergu nama. Tev nebūs citus dievus turēt Manā priekšā.”*

Mīlestības likuma pamatā ir brīva izvēle. Dari tuvākajam to, ko tu gribi, lai darītu tev. Mateja 7:12 *“Tad nu visu, ko jūs gribat, lai cilvēki jums dara, tāpat darait arī jūs viņiem. Jo tā ir bauslība un pravieši.”* Iztēlojieties, kāda būtu mūsu ikdiena, ja cilvēki ievērotu šo zelta likumu!

Mīlestības likuma pamatā ir brīva izvēle.

Dari tuvākajam to, ko tu gribi, lai darītu tev.

CĒLA DZĪVE – PIEDOŠANA. PAZEMĪBA – ATŽĪT SAVAS VAINAS

Kāpēc mums vajadzētu piedot citiem, pat ja tie mūs nopietni ievaino?

Mateja 6:14, 15 *“Jo, kad jūs cilvēkiem viņu noziegumus piedosit, tad jums jūsu Debesu Tēvs arīdzan piedos. Bet, ja jūs cilvēkiem viņu noziegumus nepiedodat, tad jūsu Debesu Tēvs jums jūsu noziegumus arīdzan nepiedos.”*

Pavēle piedot mūsu veselībai ir tikpat būtiska kā aicinājums atpūsties, veikt fiziskas aktivitātes un baudīt labu uzturu. Padomāsim par to caur kādu fiziskās veselības

piemēru! Kad gūstam traumu, tad, lai novērstu infekciju, nepieciešams brūci dezinficēt. Ja brūce iekļūst infekcija, tā ir jāārstē. Jo ilgāk brūce paliek neapstrādāta, jo lielāka iespēja attīstīties infekcijai, kas gala rezultātā var novest pat pie letālām sekām. Līdzīgi principi redzami arī emocionālu ievainojumu, brūču gadījumā. Vienīgais veids, kā apstrādāt emocionālo brūci, lai tā nenovestu pie letāla iznākuma, ir – piedot. Pretējā gadījumā infekcija ies plašumā un inficēs citas mūsu dzīves jomas.

Piedot nav viegli. Dažreiz tas nozīmē parādīt pazemību ienaidnieka priekšā, bet Jēzus sekotāji izvēlas paklausīt neatkarīgi no savām jūtām.

Ko īsti nozīmē *piedot*? Vispirms aplūkosim, kas **nav** piedošana.

Piedošana nenozīmē atteikšanos meklēt problēmas risinājumu.

Piedošana neatbalsta nepareizu rīcību. Sakot: “Piedod!”, mēs neattaisnojam nepareizo rīcību.

Piedot nozīmē savstarpējo attiecību konfliktsituāciju spēt uzticēt Dievam kā Lielajam Ārstam. Tas nozīmē saņemt no Dieva spēku ienīst grēku, bet turpināt mīlēt grēcinieku. Tādā veidā Dievs mūs var atbrīvot no smaguma, rūgtuma un aizvainojuma verdzības neatkarīgi no tā, cik daudz paši esam cietuši.

Lūkas 23:33, 34 *“Un, kad tie nonāca tai vietā, ko sauc par pieres vietu, tad tie tur sīta krustā Viņu un tos ļaundarus, vienu pa labo un otru pa kreiso roku. Bet Jēzus sacīja: “Tēvs, piedod tiem, jo tie nezina, ko tie dara.” Un tie, Viņa drēbes dalīdami, kauliņus par tām meta.”*

Kad atsakāmies piedot, mēs nodarām lielu kaitējumu paši sev. Tas ietekmē visas mūsu savstarpējās attiecības, ne tikai tās, kurās radies saspīlējums. Mēs sakām, ka ir grūti piedot, bet piedošana padara dzīvi vieglāku, nevis grūtāku. Korija Ten Būma, kura izdzīvoja nacistu koncentrācijas nometnē, norāda uz fiziskām sekām, kādas rada

nepiedošana: “Es iepazinu piedošanu ne tikai kā Dieva bausli, bet kā ikdienas pieredzi. Pēc kara beigām mana mājvieta bija Holandē, kur izcietu nacistu brutalitāti. Tie, kas varēja piedot saviem bijušajiem ienaidniekiem, varēja atgriezties brīvībā un atjaunot savu dzīvi neatkarīgi no fiziskajām rētām. Tie, kas baroja savu rūgtumu, palika invalīdi. Tas bija tik vienkārši un arī tik briesmīgi.”

Vienīgais veids, kā apstrādāt emocionālo brūci, lai tā nenovestu pie letāla iznākuma, ir – piedot.

Kol. 3:12, 13 *“Tad nu kā Dieva izredzētie, svētie un mīļotie tērpieties sirsnīgā līdzjūtībā, laipnībā, pazemībā, lēnībā, pacietībā, ka jūs cits citu panesat un cits citam piedodat, ja vienam ir ko sūdzēties par otru; tāpat kā mūsu Kungs jums piedevīs, piedodiet arī jūs.”*

DALĪŠANĀS UN RŪPES

Ebr. 13:16 *“Neaizmirstiet labu darīt un dāvanas dot, jo tādi upuri Dievam labi patīk.”*

Kāds brīvprātīgais rakstīja: “Pirms dažiem mēnešiem man bija tik liels stress, ka naktīs tik tikko varēju gulēt. Piedzīvoju arī dažādas sāpes. Izmēģināju pat antidepresantus, taču – bez rezultātiem. Tad es uzzināju, ka patiesai mīlestībai piemīt dziedinošs spēks. Izvēlējos palīdzēt citiem. Piedzīvoju, ka manas sāpes pazūd un miegs atjaunojas.”

Praktiski palīdzot citiem, mēs palīdzam paši sev un iegūstam ilgtermiņa ieguvumus savai veselībai – asinsspiediena samazināšanos, atbrīvošanos no saspringuma izraisītām muguras sāpēm un galvassāpēm, mazinās arī vēlme pārstēties.

Patiesai mīlestībai piemīt dziedinošs spēks.

JĒZUS APKOPO SVARĪGĀKO DZĪVĒ

Marka 12:28–31 *Un kāds no rakstu mācītājiem [...] nāca un Viņam vaicāja: “Kurš ir augstākais bauslis par visiem?” Jēzus atbildēja: “Augstākais ir: klausies, Israēl, Tas Kungs, mūsu Dievs, ir viens vienīgs Kungs. Un tev būs To Kungu savu Dievu mīlēt no visas savas sirds un no visas savas dvēseles, un no visa sava prāta, un no visa sava spēka. Otrs ir šis: tev būs mīlēt savu tuvāku kā sevi pašu; cita lielāka baušļa par šiem nav.”*

Pilnībā mīlēt Dievu nozīmē mīlēt visus cilvēkus. Kāds ir teicis: “Mēs mīlam Dievu tikai tik daudz, cik mīlam savu vismazāk mīlēto cilvēku.”

1. Jāņa 4:7-11 *“Mīlie, mīlēsim cits citu, jo mīlestība ir no Dieva, un katrs, kas mīl, ir no Dieva dzimis un atzīst Dievu. Kas nemīl, nav Dievu atzinis, jo Dievs ir mīlestība. Redzama kļuvusi ir Dieva mīlestība mūsu starpā, Dievam Savu vienpiedzimušo Dēlu sūtot pasaulē, lai mēs dzīvotu caur Viņu. Šī ir tā mīlestība nevis, ka mēs esam mīlējuši Dievu, bet ka Viņš mūs mīlējis un sūtījis Savu Dēlu mūsu grēku izpirkšanai. Mīlie, ja Dievs mūs tā ir mīlējis, tad arī mums pienākas citam citu mīlēt.”*

Mēs mīlam Dievu tikai tik daudz, cik mīlam savu vismazāk mīlēto cilvēku.

Mīlēsim visus, vēlēsim cilvēkiem to labāko, lūgsim nešķirojot, lai Dieva mīlestība un Viņa miers piepilda apkārtējos tā, kā Viņš ir piepildījis mūs!

Mums vēl daudz jāmacās, kā savā dzīvē izdzīvot patieso Mīlestību, kas ir Dievs, lai piedzīvotu dziedināšanu savstarpējās attiecībās un nestu gaismu citu grūtībās!

Pēc “Creation Health” materiāliem rakstu sagatavoja Agris Bērziņš, LDS Veselības kalpošanas nodaļas vadītājs

Esmu ļoti pateicīga Dievam, ka varu dzīvot Latvijā, kur netrūkst mežu un zaļu plāvu. Dieva radītās dabas tuvums mani ir iedvesmojis pētīt tās ietekmi uz cilvēka veselību. Neesmu fitoterapeite, bet ar lielu interesi lasu grāmatas un rakstus, kur varu smelties zināšanas un tās izmantot. Mīlestību uz šo vaļasprieku esmu mantojusi no mammas.

Vasara ir laiks, kad jāsteidz vākt un kaltēt tējzālītes. Vēl var paspēt arī kaut ko iesēt dārzā, piemēram, kļiņģerītes un kumelītes.

Radot Dievs tālredzīgi ir ielicis augos dziednieciskās vielas, lai varētu palīdzēt grēka iespaidā izraisīto slimību nomocītajiem cilvēkiem. Slimības un ciešanas pieņemas spēkā, bet arī Dieva žēlastība vairojas, jo ir iespēja vairāk izpētīt augu labvēlīgo ietekmi uz veselību. Šādi pētījumi ir apkopoti un publicēti, atliek tikai to iepazīt un izmantot. Šoreiz ļoti koncentrēti par to, kā varam lietot Dieva dotās dāvanas, lai uzturētu un uzlabotu Dieva doto veselību.

Augus vajadzētu vākt sausā un saulainā laikā, pēc iespējas tālāk no lielceļiem. Jākaltē izklātus uz kādas drāniņas ēnainā vietā, kur ir laba ventilācija. Kad tie ir sausi, tos glabā stikla traukos, papīra turziņās vai auduma maisiņos.

Dievs ir radījis augus, lai tie mums kalpotu dziedināšanai no dažādām slimībām. Daži augi ir paredzēti ārigai lietošanai, daži – iekšķīgai, bet daži var palīdzēt pat ļoti daudzām kaitēm. Piemēram, kumelīte derēs bezmiega gadījumā, relaksējošam vannām, nogurušām acīm, pret galvassāpēm, pret drudzi, pret augstu asinsspiedienu, attīrīšanai no sliktā holesterīna, gaišu matu skalošanai, inhalācijām, pret saaukstēšanos un urīnceļu iekaisumiem. Kumelīšu tēju izmanto arī kolīta, gastrīta, caurejas un aizcietējumu ārstēšanai. Ja ir caureja, tēja jāpavāra, ja aizcietējums – tā jāaplej un ātri jāizkāš. Kumelītei

piemīt antibakteriāla iedarbība, un tā ir dabīgais antidepresants. Kumelīti nedrīkst lietot grūtnieces, jo fitohormoni var radīt priekšlaicīgu dzemdību risku. Arī tiem, kas dzer asins šķidinošas zāles, ir aizliegta šī tējzālīte.

Kumelīte nav vienīgā, kam piemīt tik plašs dziedinošu īpašību spektrs. Tādas ir arī samtenes, kļiņģerītes, raudene, ugunspuķe u.c.

Vācot augus tējai, jābūt ļoti uzmanīgiem, jo ir arī indīgi augi, kas var ne tikai kaitēt veselībai, bet būt pat nāvējoši, piemēram, zilā kurpīte, gundega, maijpuķītes, purva kosa, čuskoga, zalktene.

Dievs vēlas palīdzēt visiem. Augu dažādība un to iedarbība ir apbrīnojama. Katrs var atrast sev piemērotāko un pieejamāko tējzālīti un piedzīvot Dieva dziedinošo pieskārienu.

Diendienā Dievs darbojas ar dabas starpniecību, stundu pēc stundas, ik brīdi uzturot, stiprinot un atjaunojot mūsu dzīvību.

Pret grūtsirdību, miega traucējumiem, trauksmi palīdz vīgrieze, piparmētra (var pazemināt asinsspiedienu), asinszāle, raudene.

Elpceļu veselībai der māršils, mālļēpes, ceļteka, sētložņa, gaiļbikši, pelaški, ķerpis, sarkanais āboliņš.

Asinsspiedienu samazina gandrene, saulespuķes lapas, aronija (jāuzmanās tiem, kam ir problēmas ar gremošanu, jo var pastiprināt kuņģa sulas sekrēciju).

Aknu un žults ceļu veselībai der pienenes lapas un sakne, krokainais pētersīlis, ancītis, bišķrēsliņš, vērmele, zeltslotiņa, kļiņģerīte.

Sievietes veselībai – tīruma kosa, vībotne, raspodiņš, auzu skaras,

“LAI ZEME IZDOD ZĀLI UN AUGUS.” (1. MOZUS 1:11)

baltnātre, nātre (piesardzība jāievēro tiem, kas sirgst ar asins neregēšanu), kļiņģerīte, kumelīte.

Vīriešu veselībai – kļavas ziedi, kazroze.

Vispārējai imunitātes regulēšanai – ceļmallapa, sarkanais āboliņš, raudene, ugunspuķe.

Pret gāzu veidošanos – kumelītes. Pret caureju – ozola miza, alkšņu čiekuri, salvija.

Gribētu pievērst īpašu uzmanību tiem augiem, ka varētu kaitēt grūtniecēm un gaidāmajam mazulim. Tie ir pelašķis, sudrabsvece, istā alveja, dižzirdzene, vērmele, kļiņģerīte, miltene, gurķumētra, vīgrieze, krastkaņepe, asinszāle, mātere, lupstājs, izops, Helēniju ālante, kaķumētra, salvija, citronliāna, sarkanais āboliņš, irbene, verbēna, mālļēpe, raudene jeb oregano.

Visi ārstniecības augi ir labi, lai stiprinātu veselību un palīdzētu izvesēloties, bet, ja runa ir par nopietnām saslimšanām, tad jāapmeklē ārsts; sekojot viņa rekomendācijām, ārstniecības augi var papildināt ārstēšanos, kas palīdzēs ātrāk uzlabot veselības stāvokli. Tāpēc profesore Eniņa iesaka dzert zāļu tējas, lai nesaslimtu, jo bieži ir tā, ka ar zāļu tējām ir nokavēts un jāmeklē ārsta – speciālista palīdzība.

“Veikdams brīnumus, Pestītājs parādīja spēku, kas pastāvīgi strādā cilvēka labā, to uzturot un dziedinot. Diendienā Dievs darbojas ar dabas starpniecību, stundu pēc stundas, ik brīdi uzturot, stiprinot un atjaunojot mūsu dzīvību. Ja kāda mūsu organisma daļa ir ievainota, tūlīt sākas dziedināšana; veselības atjaunošanu iesāk dabas spēki, kas patiesībā ir Dieva spēks. Viss dziedinošais spēks nāk no Viņa. Ja kāds atspīrgst pēc slimības, tad to izdziedinājis ir Dievs.” (E.Vaita “Kristus dziedinošā kalpošana”, 112. lpp.)

Dievs ir ļoti labs. Viņš mums ir devis brīnumainu palīdzību no radītās dabas, bet ir reizes, kad nepalīdz ne augi, ne medicīna. Slimība piemeklē cilvēku un nospiež uz ceļiem. Dievs pārvērš lāstu par svētību un atsaucas uz slimnieka izmisuma saucieni. Tad lūdzēja ticība tiek stiprināta, Dieva Vārds tiek paaugstināts un Viņa slava izpaužas

Viss dziedinošais spēks nāk no Dieva. Ja kāds atspīrgst pēc slimības, tad to izdziedinājis ir Dievs.

tuvu un tālu. Caur ticīgā dzīvi visi var ieraudzīt viņa draudzību ar Glābēju, jo slimība nav satricinājusi, bet, gluži otrādi, devusi cerību par labāku nākotni. ““Redzi, Dieva mājoklis pie cilvēkiem, Viņš mājās viņu vidū, un tie būs Viņa ļaudis, un Dievs pats būs ar viņiem. Viņš nožāvēs visas asaras no viņu acīm, nāves vairs nebūs, nedz bēdu, nedz vaidu, nedz sāpju vairs nebūs, jo, kas bija, ir pagājis.” Tas, kas sēdēja goda krēslā, teica: “Redzi, visu Es daru jaunū.”” (Atkl. 21:3–5) Visiem vēlū labu veselību!

*Liene Logina-Kurpniece
Limbažos*

LAIKA PRAVIETOJUMI DANIĒLA GRĀMATAS 12. NODAĻĀ

Gerhards Pfandls –
teoloģijas doktors

IEVADS

Pēdējos gados daži adventisti sākuši laika pravietojumus Dan. 12: 5–13 attiecināt uz nākotni¹. Noraidot adventistu tradicionālo izpratni par 3 ½ laikiem, 1290 un 1335 dienas kā pravietiskus laikus pagātnē, viņi uzstāj, ka šie laika periodi jāsaprot kā burtiskas dienas, kam vēl jāpiepildās nākotnē. Saskaņā ar vienu skaidrojumu 1335 dienas iesākās ar Nacionālo svētdienas likumu Amerikā, un 3 ½ laiki jeb 1260 dienas un 1290 dienas – ar vispārējo Svētdienas likumu.²

Novērtējums

Šai jaunajā skatījumā ir vairākas problēmas, kuras to dara nepieņemamu:

3 ½ laiki jeb 1260 dienas Dan. 7:25 un 12:7 tiek uzskatītas par diviem dažādiem laika periodiem vēsturē – viens pagātnē, otrs – nākotnē. Šis skaidrojums sajauc vienu no bibliskā skaidrojuma pamatprincipiem, proti, “Raksti izskaidro Rakstus, viens pants ir cita panta atslēga”.³ Ja šo principu atmet, pravietojums kļūst par “vaska degunu”, kuru var pavērst “pa vējam” jebkurā virzienā pēc skaidrotāja vēlēšanās.

Daniēla pravietojumi tiek sniegti saskaņā ar atkārtojuma un paplašinājuma principu. To skaidri var saredzēt, raugoties uz četriem galvenajiem grāmatā fiksētajiem notikumiem, kuri iesākās autora dzīves laikā un beigsies ar Otro adventi.

- a) Dan. 2. nod. Bābele – Otrā advente (akmens valstība),
- b) Dan. 7. nod. Bābele – Otrā advente (valstība dota svētajiem),
- c) Dan. 8. un 9. nod. Medo-Persija – Otrā advente (mazais rags salūzis),
- d) Dan. 10. – 12. nod. Medo-Persija – Otrā advente (augšāmcelšanās).

Šie paralēlie pravietojumi aptver laika periodu no Daniēla dienām līdz Kristus Otrajai atnākšanai. Katrs pravietojums uzsver šī laika posma dažādos aspektus. Dan. 2. nod. iezīmē vispārējās vēsturiskās kontūras; Dan. 7. nod. atklāj mazo ragu un uzsver tā politiskās darbības vēsturē; uz Daniēla 7. nodaļas pamata veidotā 8. nodaļa uzsver mazā raga reliģiskās aktivitātes. Tas pasvīturo faktu, ka Daniēla pravietojumi jātulko saskaņā ar principu, ka “Raksti skaidro Rakstus”. Tā šīs grāmatas dažādo nodaļu kopīgajiem elementiem jāattiecas uz vienām un tām pašām lietām vai notikumiem. Piemēram, Daniēla 7. un 8. nodaļas mazajam ragam jāattiecas uz vienu un to pašu vēsturisko varu, nevis divām dažādām varām. Ja Daniēla 8:11 “atņēma dienišķo” attiecas uz pagātnes notikumu, tad arī Dan. 12:11 jāattiecas uz “kad pārtrauks dienišķo”; ja 3 ½

laiki Dan. 7:25 attiecas uz pagātni, tāpat 3 ½ laiki saprotami arī Dan. 12:7. Citāda skaidrošana parodē principu “Raksti skaidro Rakstus” un rada pilnīgu jucekli.

Dan. 12:5–13 fragments ieraugāms kā jauns priekšstats, kas satur laika pravietojumus nākotnē. Šis uzstādījums ignorē Daniēla atklāsmju pamatstruktūru, kur atklāsmēm vienmēr seko paskaidrojumi.

- a) Dan. 2. nod. atklāsmē (31–35) – izskaidrojums (36–46),
- b) Dan. 7. nod. atklāsmē (1–14) – izskaidrojums (15–27),
- c) Dan. 8.–9. nod. atklāsmē (1–12) – izskaidrojums (13–26; 9:24–27),
- d) Dan. 10. –12. nod. atklāsmē (11:2–12:4) – izskaidrojums (12:5–13).

Lai gan tā ir patiesība, ka Dan. 11:2–12:4 pati par sevi ir Dan. 8. nod. atklāsmes skaidrojums, nedrīkstam nepievērst uzmanību tam, ka Dan. 7., 8. un 10. – 12. nod. laika pravietojumi vienmēr atrodas skaidrojuma daļā, nevis pašas atklāsmes. Dan. 7. nod. atklāsmē beidzas 14. pantā, un laika pravietojums ir dots 25. pantā. Dan. 8. nod. atklāsmē beidzas 12. pantā, un laika pravietojums ir dots 14. pantā. Dan. 10. – 12. nod. atklāsmē beidzas 12:4, un laika pravietojumi doti 12:5–13. Šī struktūra tiek sagrauta, ja 12:5–13 skaidro kā jaunu atklāsmi.

Šī jaunā nostādne pilnīgi ignorē valodniecisko un gramatisko saistību starp Dan. 11. nod. atklāsmi un skaidrojumu Dan. 12. nodaļā. Pirmkārt, ir jāuzsver, ka atklāsmē

beidzas Dan. 12:4 ar pavēli Daniēlam “aizzīmogot grāmatu”. 12:5–13 ir iepriekšējās atklāsmes epilogs un, zināmā mērā, visas grāmatas epilogs. Tā nav jauna atklāsmē ar citu tēmu, bet zināmu elementu paskaidrojums 11. nodaļas atklāsmē. Tas ir skaidrs no Dan. 12:6 jautājuma: “kad tad būs šiem brīnumiem gals?” Ebreju vārdu *pala* ‘brīnumi’ var iztulkot kā ‘bijību iedvesošs notikums’⁴ vai ‘brīnišķīgs notikums’⁵. Tā kā 5. pants neattiecas ne uz vienu no šiem notikumiem, “šie brīnumi” var attiekties vienīgi uz Dan. 11. nod. atklāsmē redzēto. Vārds *pala* īstenībā lietots 11:36, kur tas attiecas uz Ziemeļu ķēniņa izteiktajiem zaimiem. Tas lietots arī 8:24, kur mazais rags “ārkārtīgi (*pala*) posta”. Turklāt Dan. 12:7, 8 Daniēls dzird vārdus: “.. tiklīdz svētās tautas postītāja vara būs galā un beigsies svētās tautas klišana, tad viss tas piepildīsies..”. Tādēļ, ka Daniēls nesaprot redzēto, viņš jautā: “Kāds iznākums būs visam tam?” Tā 12:6–8 trīs reizes atsaucas uz “viss tas/ brīnumiem”. Katru reizi tas attiecas uz 11. nodaļā minētās atklāsmes notikumiem. Tas skaidri norāda, ka Dan. 12:5–13 ir Dan. 11:2–12 atklāsmes daļa, nevis kāda jauna atklāsmē. Turklāt starp tekstiem 7:25 un 12:7 arī ir stingra tematiska un valodnieciska saistība.

⁴ Ernest C. Lucas. *Daniel*. Apollos Old Testament Commentary. Leicester, England: InterVarsity Press, 2002, 296.

⁵ L. Koehler and W. Baumgartner. *The Hebrew and Aramaic Lexicon of the Old Testament*. Leiden: E. J. Brill, 1996, 928.

7:25 “Tas uzstāsies ar skaļām runām pret Visuaugsto un apvainos Visuaugstā svētos, tas centīsies grozīt svētku laikus un bauslibu; viņi būs nodoti viņa varā vienu gadu un divus gadus, un vēl vienu pusgadu.”

12:7 “.. viņš zvērēja.. : paies viens gads un vēl divi gadi, un viens pusgads, un, tiklīdz svētās tautas postītāja vara būs galā un beigsies svētās tautas klišana, tad viss tas piepildīsies un notiks!”

Svētās tautas postīšanas vara 12:7 ilgst 3 ½ laikus un ir tas pats, kas svēto vajāšanas laiks 7:25, kas arī ilgst 3 ½ laikus. Tas ir turpmākais pierādījums, ka Dan. 12. nod. minētie laiki neattiecas uz nākotni, bet pagātni.

M. Berija, viena no galvenajām šī jaunā uzskata paudējām, sāk abas – 1260 un 1290 – dienas Dan. 12. nodaļā ar vispārējo Svētdienas likumu. Viņa uzskata, ka 1260 dienas noslēgsies ar vispārējo nāves dekrētu, bet 1290 dienas turpinās vēl 30 dienas. Šis ekstra 30 dienas viņa skaidro kā divus 15 dienu laika posmus. Pirmās 15 dienas ir “viena stunda” Atkl. 17:12 (360÷24=15), un otras 15 dienas esot “viena stunda”, par ko runāts Atkl. 18:10. Šeit redzams satriecošs burtiska un pravietiska laika sajukums. Kamēr 1290 dienas tiek skaitītas kā burtiskas dienas, pēdējās 30 dienas no šīm 1290 esot pravietiskas stundas, kuras M. Berija skaidro saskaņā ar gada/ dienas principu. Šis burtiskā un pravietiskā laika sajukums ir norāde uz jaunajā nostādne valdošo jucekli.

Visbeidzot, šis jaunais Dan. 12. nodaļas skaidrojums ir arī pret skaidro Elenas Vaitas izklāstījumu. 1880. gadā viņa rakstīja: “Es esmu sniegusi liecību kopš pagāja 1844. gads, ka nebūs nekāda noteikta laika, ar kuru pārbaudīt Dieva tautu. Lielā pārbaude par laiku bija 1843. un 1844. gads; un visi, kas ir noteikuši laiku kopš šī lielā perioda, kas izteikts pravietojumā, ir pieviltni un pievil.”⁶ Tagad ir skaidrs, ka Elena Vaita šeit runā par Otrās adventes laika noteikšanu, ko jaunie uzskati nedara, taču viņas rakstos nav nekādas norādes, ka jebkāds pravietisks laiks spēlētu jebkādu lomu nākotnē.

Īstenībā kādā 1850. gada vēstulē

⁶ Ellen White. *Life Sketches of James and Ellen White*, 221.

Elena Vaita piemin brāli Hjūitu no Dedriveras, kurš domāja, ka ļauno iznīcināšana un mirušo dusa ir negantība un ka Elena Vaita ir Izebele. Tad viņa rakstīja: “Mēs viņam pateicām par dažiem viņa maldiem pagātnē, ka 1335 dienas ir pagājušas, un daudzus viņa maldus. Tam bija maza nozīme. Sanāksmē bija jūtama viņa gara tumsība, un tas bija mokoši.”⁷

Daži uzskata, ka šajā izklāstījumā viņa 1335 dienas attiecina uz nākotni, taču šis teikums ir vispārīgi saprotams kā: “Mēs viņam pateicām par dažiem viņa maldiem pagātnē, [mēs viņam pateicām], ka 1335 dienas ir pagājušas un [mēs viņam pateicām] daudzus viņa maldus.”

Vai jājautā, kādēļ Elena Vaita izsaka rājienu brālim Hjūitam un kādēļ viņas vīrs un citi celmlauži mācīja, ka 1335 gadi ir beigušies?

Džeimss Vaita kādā rakstā “Review and Herald” 1857. gadā rakstīja: “Ir neapgāzami pierādījumi, ka 1335 dienas beidzās ar 2300 dienām, ar Pusnakts saucieni 1844. gadā Tad eņģelis (Atkl. 10:1–7) zvērēja, ka laika vairs nebūs.”⁸

Tajā pašā laikrakstā Ūrija Smits 1863. gadā paziņoja: “Tagad nepārprotami maldīgi ir skaitīt 1290 dienas no pāvestības nostiprināšanās, kamēr pravietojums stāsta, ka tās jāskaita no tā laika, kad pagānisms atņēma dienišķo”⁹, kas notika 30 gadus agrāk. Tādēļ mēs skaitām 1290 dienas no 508. gada; un tā kā par 1335 dienām tiek runāts saistībā ar tām, nevar tikt minēts nekāds pieņemams iemesls, kādēļ tās neiesākās tajā pašā laikā. 1290 un 1260 dienas abas beidzas 1798. gadā.”¹⁰

Tas, ka Elena Vaita nekur neuzstājās pret šiem paziņojumiem, atbalsta viņas domas interpretāciju kā vispārīgi saprotamu. Tajā pašā laikā tas nozīmē, ka viņa pati 1335 dienas attiecināja uz pagātni.

*Tulkoja Skaidrīte Teremta.
Turpinājums augusta numurā.*

¹ Marian G. Berry. *Warning!* Brushton, NY: Teach Services, 1990, 154; Ronald Gary Stickney. *The Prophecy of Daniel 11 and Revelation* (Grand Junction, MI: Proclaim the Prophecy “Now” Seminar, n.d. Robert N. Smith, Jr. *Sunday vs Rapture*. Ft. Worth, TX: Roheka Books, 2002.

² Berry, 154.

³ Ellen G. White. *Evangelism*, 581.

⁷ Turpat, *Manuscript Release*, 6:251.

⁸ James White. *The Judgment. Review and Herald*, January 29, 1857, 100.

⁹ Uriah Smith saw the daily as a symbol for paganism rather than for the ministry of Jesus.

¹⁰ Uriah Smith. Short Interviews with Correspondents. Review and Herald, February 24, 1863.

PAR DZĪVI DĀNIJĀ

Septembra beigās apritēs divi gadi kopš Maija Mīrvolda-Jensena dzīvo Dānijā. Maija stāsta, ka dzīvesvietas maiņas iemesls bija viņas lieliskais vīrs – dānis. Attiecību sākumā viņi runāja par nākotni un valsti, kur varētu dzīvot. Apsprieda iespējas un nonāca pie lēmuma par dzīvi Dānijā.

Pastāsti, ko Tu šobrīd dari!
Sākumā es apmeklēju valodu skolu, lai varētu apgūt dāņu valodu. Tās noslēguma eksāmenam parādoties pie apvāršņa, nāca piedāvājums palīdzēt ar kādām mācību stundām kristīgajā tālmācības sākumskolā “Ceļš”. Vēlāk sāku arī reizi nedēļā piepalīdzēt vietējās pilsētas adventistu draudzes vadītājā lietoto preču veikālā. Pa vidu tam gadījās arī Dieva žēlastībā šo to pārtulkot no angļu uz latviešu valodu draudzes vajadzībām. Tagad, baudot vasaras brīvlaiku, kad skolas gads ir beidzies, pavadu laiku nelielos misijas projektu darbiņos, pārsvarā saistībā ar IMPACT – Dānijas un arī Latvijas.

Kāda ir dzīve Dānijā?
Dzīve Dānijā, patiesību sakot, ir ļoti mierīga. Vismaz man tā šķiet salīdzinājumā ar to, kāda bija mana dzīve Latvijā. Man personīgi liekas, ka te dzīve ir tāda ļoti droša, ka te valsts par lielāko daļu lietu ir parūpējusies. Veselības aprūpe, izglītība, sociālās garantijas – ne par ko šajos jautājumos nav jāsatraucas. Protams, pie tā pieder arī augsti nodokļi, lai to visu nodrošinātu. Te

valda ļoti liela vienlīdzība – tu neesi labāks vai sliktāks par kādu citu. Te nav īsti jāraizējas par bada nāvi, bet kļūt ļoti bagātam ir liels izaicinājums. Te visiem viss pārsvarā ir, kas, manuprāt, mazina cilvēku apziņu, ka tiem vajadzīgs meklēt Dievu, jo te valsts visu iedos Dieva vietā. Protams, ka šīs pasaulīgās lietas cilvēkus nespēj piepildīt, bet paiet ilgs laiks, līdz viņi to saprot. Citādi cilvēki šeit pārsvarā ir ļoti draudzīgi un laipni, lai gan, ja vien neesat ļoti pazīstami, izvairīsies no konkrētiem tematiem, par ko šeit nemēdz daudz runāt (tai skaitā ticību un algas lielumu).

Pastāsti, kas Tev ir iepaticies Dānijā un kas pietrūkst no Latvijas?
Man patīk, ka Dānijā cilvēki uz ielas šķiet vienkārši priecīgāki. Iespējams, tas ir tādēļ, ka viņi ir vairāk atpūtušies. Latvieši mēdz strādāt vairāk un dodas brīvdienās retāk, bet te reti kurš pa vasaru nedodas vismaz uz vasarnīcu, rudenī nedaudz paceļot, ziemā varbūt paslēpot un pavasarī izbaudīt brīvo laiku pie dabas. Liela atšķirība, ko te manu, ir tajā, ka dāņi nav īpaši

patriotiski. Te uz Valsts pamatlūkuma iecelšanas dienu (tā diena teorētiski visvairāk līdzinās valsts svētkiem) reti kur vid karogi un ne visiem ir piešķirta brīvdiena, turpretim Latvijā valsts svētku dienas ir ļoti īpaši notikumi. Latvieši ir arī ar spēcīgām tradīcijām – tai skaitā dažādu dabas velšu ievākšanu, lietošanu un glabāšanu. Te tikai retais ir reiz devies sēņot, vārijis ievārijumu vai spiedis savu sulu. Pieļauju, tas ir tādēļ, ka Dānijā cilvēka darbaspēks ir ļoti dārgs, jo katram jāsaņem diezgan laba alga, tāpēc viņiem tā vietā izdevīgāk ir nopirkt ekoloģisko melleņu ievārijumu.

Kā pārcelšanās ietekmējusi Tavu garīgo dzīvi?
Nedomāju, ka manā garīgajā dzīvē kas būtu manāmi mainījies. Protams, vienmēr būtu jābūt izaugsmei, un to es arī jūtu, jo Dievs turpina runāt uz mani. Dažādas Dānijā piedzīvotas lietas gan man ir mācījušas arī garīgas un sociālas mācībstundas. Piemēram, bija ļoti interesanti pārcelties uz valsti, kuras valodu tu nesaproti. Tad tiešām spēj novērtēt, cik ārkārtīgi svarīgi ir parūpēties, lai draudzes viesi justos labi, lai kāds ar tiem aprunātos vai paskaidrotu, kas notiek. Latvijā mēs bieži esam ļoti kautrīgi un negribam uzbāzties, arī ja draudzē ienācis kāds nepazīstams. Esmu pateicīga Dievam, ka draudzē, no kuras nāku, mūs mācīja vienmēr pieiet un aprunāties ar tiem, kas nav redzēti. Tā ir liela svētība un tik labs darbarīks rakstura veidošanā! (Es zinu, ka negribas, bet tik un tā vajag!) Vēl kas, ko esmu te mācījusies – novērtēt to, cik svarīgi ir lūgt un mācīties Bībeles pantus no galvas. Mani jau krietnu laiku ir ļoti uzrunājis mūsu nu jau dusēt aizgājušais brālis no Kanādas Rodžers Morno, viņa personība un lūgšanu dzīves pieredze. Lasot viņa grāmatu

par lūgšanām, arvien vairāk tiku iedvesmota mācīties Bībeles pantus no galvas, jo tos neviens nekad nevarēs atņemt – pat bēdu laikā ne. Kā nekā mums ir apsolīts, ka Svētais Gars atgādinās Kristus vārdus (Jāņa 14:26). Kā lai atgādina, ja neesam tos likuši savā prātā?

Pastāsti par draudzi, kuru apmeklē! Kā Tu iesaisties draudzes dzīvē?
Pirmajā gadā, kad dzīvoju Dānijā, apmeklējam mūsu tā laika pilsētas ļoti nelielo draudzi. Tā kā tur bija divi bērni, tad gandrīz katru Sabatu bērniem vadīju Sabatskolas nodarbības, kas bija fantastisks veids, kā apgūt dāņu valodu, jo ar bērniem varēju izmantot katru vārdu, ko vien biju iemācījusies, un viņiem bija vienalga par to, cik pareizi dāniski es runāju. Latvieši ir ļoti muzikāla tauta – gan dziedāšanā, gan instrumentu spēlē. Tomēr Dānijā tas nav tik ļoti izteikti, tāpēc ir draudzes, kurās regulāri trūkst kāda, kas pavadītu kopīgās dziesmas. Esmu pateicīga Dievam, ka tā varu kalpot un pilnveidoties. Šobrīd dzīvojam diezgan palielā pilsētā Dānijas ziemeļos, bet visvairāk kā mājās sajūtamies draudzē, kas ir kādas pusstundas brauciena attālumā no šīs pilsētas. Tā ir neliela, mājīga draudzīte, kurā redzam arī iespējas kalpot.

Kā Covid-19 krīze ietekmēja vai joprojām ietekmē draudzes dzīvi Dānijā?
Dānija bija viena no pirmajām valstīm, kas uzsāka stingrus noteikumus par to, kā ierobežot vīrusa izplatību. Līdz ar to visas draudzes Dānijā arī tika slēgtas. Tā kā pulcēties bija atļauts līdz 10 cilvēkiem, daudzās vietās tika veidotas mazas mājas grupiņas Sabatos, lai noturētu savus nelielos dievkalpojumus vai Bībeles izpēti. Zinu arī, ka draudzes

vadība organizēja dievkalpojumu ierakstu pāris dienas iepriekš, lai Sabata rītā varētu pārraidīt šo ierakstu internetā. Zinu, ka bija arī kādas grupas, kas tikās Skype vai Zoom vidē, lai pētītu Biblii kopā. Slava Dievam, ka lielākā daļa draudžu jau ir atvērtas, lai gan ir vietas, kur vecāka gadagājuma cilvēki vai cilvēki ar kādām hroniskām saslimšanām veselības riska dēļ vēl nepulcējas. Tomēr arī draudzē ir jāievēro dažādas īpašas higiēnas prasības (rokturu un virsmu dezinfekcija pirms dievkalpojuma, starpbrīdī un pēc tā; roku dezinfekcija; distances ievērošana, sežot zālē utt.).

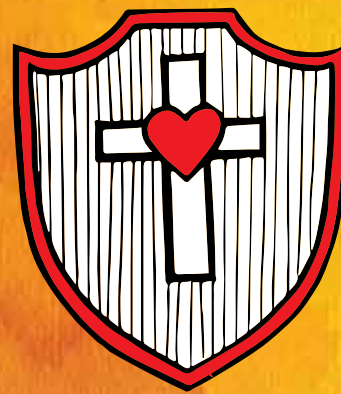
Kā jaunieši Dānijā gaida Jēzus 2. atnākšanu?
Latvijā lielākā daļa jauniešu pulcējas Rīgā, tāpēc tur pārsvarā notiek visādi garīgā stiprinājuma pasākumi. Tomēr Dānijā jaunieši šķiet daudz vairāk izkaisīti pa dažādām valsts daļām. Lai gan reizēm tas var būt skumīgi, es to redzu kā lielu Dieva svētību. Tā katram ir iespēja kalpot tur, kur viņš atrodas. Te ļoti lielā cieņā ir veselības kalpošana, jo arī vairāki no jauniešiem ir izvēlējušies medicīnu kā savas dzīves profesiju. Tas ir ļoti lietderīgi gan veselības izstādēs, prezentācijās par dažādām veselības tēmām (diabēts, sirds slimības u.c.) un kulinārijas nodarbībās, uz kurām var aicināt jebkuru cilvēku “no malas”. Tā kā Dānija ir tik pašpietiekama valsts, te tiešām var redzēt, ka tas, ko valsts nevar sagādāt, nedz nauda nopirkt, ir veselība. Tas var likt pat sekulāram dānim savu kāju spert adventistu dievnamā, lai dzirdētu lekciju par tēmu, kas augu dienu nodarbina viņa prātu. Īpaši mūsu ģimenē gada lielākais notikums ir IMPACT misijas nometne, kas ik gadu norisinās vasarā. Tā kā šogad piesardzības pasākumu ierobežojumu dēļ veselības izstādi nav iespējams noturēt, Dievs to ir pāvērsis par labu (kā to tik Viņš vien spēj) un liek plānošanas komandai kļūt radošai misijas aktivitāšu plānošanā. Šobrīd vēl viss ir izstrādes procesā, bet es jau nevaru vien sagaidīt, lai ieraudzītu, kā Dievs būs darbojies gan uz dalībnieku, gan apkārtnējo cilvēku sirdi!

Kas Tevi pēdējā laikā spēcīgi ir uzrunājis no Bībelē lasītā?
Tieši pēdējā laikā vairāk esmu

domājusi par to, ka Dievs ir tik ārkārtīgi labs, ka Viņš neatmet ar roku un neatstāj Savus bērnus, kas citreiz nevar, neprot vai pat īsti negrib sekot Viņam. Mūsu Debesu Tēvs ir tik ļoti mīlošs, ka grib mūs visus glābt. Lasot nodaļu grāmatā “Sentēvi un pravieši” par Israēla iziešanu no Ēģiptes un jūras šķērsošanu, mani uzrunāja tas, ka israēlieši tik tikko bija piedzīvojuši TĀDUS brīnumus Ēģiptes mocībās, bet tik un tā, tuksnesī nonākuši, kurnēja un apvainoja Dievu. Tomēr viss, ko Dievs gribēja, bija – lai tie vienkārši iet tur, kur Viņš saka, un tad, kad Viņš to saka. Pārmaiņas notiks, tikai seko Kristus balsij!

Dievs ir tik ārkārtīgi pacietīgs ar mums! Es to personīgi neesmu pelnījusi. Kādā svētrunā dzirdēju ko tik iedvesmojošu par Jēzus neatlaidību, darbojoties pie mūsu sirds un dzīves. Atklāsmes 3:20 ir rakstīts, ka Jēzus stāv mūsu sirds durvju priekšā un klausina, lai tiktu ielaists. Pētot oriģinālvalodas gramatiku, vārds “klauszinu” ir lietots ilgstošajā laikā. Tas nozīmē, ka Viņš klauszināja, klausina tagad un Viņam nav nekādu nodomu pārstāt klausināt pie mūsu durvīm. Varbūt apkārtējie tādā situācijā varētu teikt: “Skaidrs – ja tik ilgi never vaļā, tā tad tur neviena nav.” Vai varbūt: “Ir taču pilnīgi skaidrs, ka tevi tur negaida. Beidz nu sevi apkaunot!” Bet Jēzus turpina klauvēt, līdz neesam kļuvuši pilnīgi nedzirdīgi Viņa klauvējieniem. Ir laiks atvērt mūsu sirds durvis un sekot Jēzum!

Kas tevi sargā, Tas nesnauž!

Tētiņš: Bērni, kur jūs bijāt pazuduši?

Krū: Mēs, tēt, bijām mežā.

Krā: Gribējām salasīt mazajai vārniņai Grietiņai meža zemenītes. Tu jau zini, ka viņa ir saslīmusi.

Krū: Zemeņu mežā ir tik daudz!

Krā: Mēs pielasiņām jau gandrīz pilnu groziņu ar odziņām, kad pēkšņi pamanījām divus pavisam mazus bērnus.

Krū: Jocīgi, viņi bija vieni paši! Tādi maziņi, bet bez neviena pieauguša! Pie tam abi devās taisni uz purva pusi.

Krā: Mazākais bērniņš nemaz neskatiņās zem kājām un brida tik taisni purvā iekšā!

Krū: Mēs saucām, cik vien spēka, bet likās, ka viņš nemaz nedzird.

Krā: Mūs pārņēma pamatīgs satraukums!

Krū: Purvā ir tik daudz akaču! Un, viens trakums, mazākais puisēns čāpoja tieši uz akača pusi!

Krā: Šausmas! Es redzēju, ka puisēns, ja neapstāsies, tūlīt iegrims akacī un ārā netiks!

Krū: Un tiešām – pēc mirkliša viņa mazās kājiņas jau grima mitrajā dūkstī!

Krā: Tad lielākais zēns nobijās ne pa jokam. Viņš steigās palīgā mazajam, bet netika tam klāt. Tad zēns sāka raudāt un saukt palīgā Debestēvu.

Krū: Viņš pats neko nevarēja palīdzēt. “Piedod, lūdzu, ka biju nepaklausīgs un pierunāju neklausīt arī brālīti!” viņš skaļi lūdzās.

“Mamma aizliedza mums vieniem nākt uz mežu. DIEVS, lūdzu piedod! Nāc, izglāb manu mazo brālīti! Lūdzu! Lūdzu! **TU, Kungs, esi uzticams! TU pasargā no ļauna!**”

Krā: Labi gan, ka pieaugušie māca bērniem uzticēties DIEVAM!

Krū: Jā, īpaši jau izbailu brīžos.

Krā: Tā viņš izmisīgi lūdzās. Patiešām, cerība bija vienīgi uz DIEVA brīnumu, jo mazais brālītis grima aizvien dziļāk purva akacī!

Krū: Tad pēkšņi nez no kurienes uzradās kāds vīrs. Tas steidzīgi devās pie mazā zēna un pēdējā brīdī izvilka to no akača laukā. Kad zēns pagriezās, lai pateiktos svešiniekam, vīrs bija pazudis. Abi zēni raudzījās visapkārt, bet vīrs bija izgaisis skatienam, kā gaisā izkūpējis!

Krā: Mēs arī viņu nekur vairs neredzējām.

Krū: Es pat uzlaidos visaugstākajā kokā, bet visā apkārtnē nebija redzams neviens cilvēks, izņemot šos mazos zēnus.

Krā: Zini, tēt, es domāju, ka tas bija eņģelis, ko DIEVS atsūtīja, lai izglābtu mazo puisēnu!

Krū: Es zinu, DIEVS tā dara! **VIŅŠ** sargā, jo **VIŅŠ** vienīgais to var.

Krā: Mums bija liels prieks, ka viss beidzās labi!

Tētiņš: Nu jūs redzat, cik svarīga ir paklausība vecākiem! Šis notikums varēja beigties pavisam bēdīgi. Mazais zēns varēja teikt tāpat, kā savā laikā Dāvids: **VIŅŠ mani izvilka [...] no dubļainām dūņām un cēla manas kājas uz cietas klints, stiprinādams manus soļus.** (Ps. 40:3)

Krū: Redzi, tā ir taisnība – **kas palaujas uz To Kungu, tiek pasargāts** (Sal. pam. 29:25), vai ne, tēt?

Krā: DIEVS ir apsolijs sargāt Sev uzticīgos. **VIŅŠ** pats saka: **“Es esmu ar tevi, un Es tevi pasargāšu it visur, kur tu ej ...”** (1. Moz. 28:15) Tā **VIŅŠ** pasargāja arī šo mazo zēnu.

Tētiņš: Tā ir taisnība. DIEVS tiešām sargā savus bērnus. Bet pašiem arī jābūt prātīgiem. Nevar tišām darīt bīstamas un sliktas lietas!

Krū: Nu ja! Tāpēc jau DIEVS ir devis prātu! Var taču pats izdomāt, kas ir labs, kas slikts!

Krā: Man ļoti patīk eņģeļi! Viņi ir DIEVA palīgi, vai ne?

Tētiņš: DIEVS bieži sūta eņģeļus palīgā cilvēkiem. Dažreiz cilvēki to pat nemaz nenojauš. Reiz DIEVS sūtīja divus eņģeļus sargāt un izglābt kādu vīru, kurš dzīvoja ļoti bagātā un

skaistā pilsētā. Šī pilsēta tika saukta par “Kunga dārzu”. Tajā bija greznas, dārgumiem izrotātas pilis, krāšņi dārzi, bagāti lauki un daudz, daudz ganāmpulku.

Krū: O, tad jau tajā pilsētā dzīvoja laimīgi ļaudis!

Krā: Kāpēc gan kāds būtu jāglābj no tik brīnišķīgas pilsētas? Tur jābūt lieliskai dzīvošanai!

Tētiņš: Tā tam vajadzēja būt, bet šīs pilsētas iedzīvotāji bija ļoti ļauni. Lielā bagātība un greznība šos ļaudis bija padarījis lepnus, iedomīgus un cietsirdīgus. Bagātība bija nocietinājusi viņu sirdis. Tie dzīvoja bez bēdām, bet nabagam un trūkcietējam tie nesniedza palīdzīgu roku. Ļaunums bija katrā mājā, katrā sirdī.

Krā: Divaini gan, kāpēc tā dažreiz notiek ar cilvēkiem – jo pilnāks maks, jo tukšāka sirds?

Tētiņš: Dīkdienība un izlaidība atnesa tik daudz posta, ka DIEVS sūtīja savus eņģeļus šo pilsētu iznīcināt.

Krā: Vai visi varēja redzēt, ka tie ir eņģeļi?

Tētiņš: Nē, eņģeļi tuvojās pilsētai divu vīru izskatā.

Krū: Bet viens sakarīgs cilvēks taču šajā pilsētā bija palicis?

Tētiņš: Bija gan. Vīrs vārdā Lats, kuru DIEVS gribēja pasargāt, bija viesmīlīgs un DIEVAM paklausīgs. Pamanījis svešiniekus tuvojamies pilsētai, viņš tūlīt tos aicināja pie sevis mājās. Viņš zināja, kāds ļaunums sagaida šos vīrus, ja tie ieies pilsētā. Bet iedzīvotāji jau bija pamanījuši svešinieku ierašanos, un nu liels, satrakojies pūlis laužās Lata mājā, lai nodarītu tiem ļaunu. Tie saniknojās arī uz Latu, bet piepildījās DIEVA apsoliņums: **“Un, kad tie pret tevi arī saceltos, tie tevi pasargātu!”** saka Tas Kungs. (Jer.1:19)

Krā: Tā nu gan neviens neizturas pret ciemiņiem!

Tētiņš: Lats bija ļoti noraizējies par viņu drošību. Tad eņģeļi Latam atklāja savas ierašanās iemeslu: “Mēs gribam izpostīt šo vietu, jo liela žēlošanās nākusi tā KUNGA priekšā, un Tas KUNGS mūs ir sūtījis, lai to izpostītu. Bet tevi un tavu ģimeni mēs sargāsim!”

Krū: Gluži kā apsoliņumā:

Nekāds ļaunums tev nenotiks, [...] jo Viņš sūtīs tev Savus eņģeļus tevi pasargāt visos tavos ceļos. (Psalm 91:11)

Tētiņš: Tieši tā! Kad ļaužu pūlis bija izklīdis, Lats devās brīdināt savus bērnus no priekšā stāvošajām briesmām, bet tie izsmēja viņu, nosaucot par māntīcīgu bailuli. Lats atgriezās ļoti bēdīgs, bet eņģeļi neļāva tam kavēties, tie ņēma Latu, viņa sievu un divas meitas pie rokas un steidzīgi izveda no pilsētas, jo DIEVS gribēja viņus pataupīt.

Krā: Kā tajā apsoliņumā: **“Tas Kungs ir uzticīgs un pasargā Sev uzticīgos, bet tam, kas augstprātīgi uzpūšas, Viņš taisnīgi atmaksā papildinam.”** (Psalm 31: 24)

Tētiņš: Tā arī šodien DIEVS sargā Savus bērnus un grib tos paglābt no pasaules ļaunuma un izglābt mūžīgai dzīvei, lai bagātības smagums un pasaules gaistošais krāšņums tiem nenolaupa mūžību.

Krū: Vai tad bagātība ir kas slikts? Es arī, piemēram, krāju naudu!

Tētiņš: Kamēr tā nav padarījusi cilvēku aklu pret citu vajadzībām un ieņēmusi sirdī troņa vietu, ar tās palīdzību var nest tik daudz svētību!

Krā: Galvenais, lai bagātība nenocietina sirdi kā cilvēkiem šajā pilsētā, vai ne?

Krū: Kas notika tālāk?

Tētiņš: Kad eņģeļi Latu bija izveduši no pilsētas, tad no debesīm krita uguns un gan pilsēta, gan visi, kas tajā, aizgāja bojā, bet Latu DIEVS sargāja.

Krū: Es jums teikšu – bez DIEVA apsardzības dzīve ir ļoti bīstama!

Krā: DIEVA apsardzība vajadzīga katram bērniņam, mammai, tētim, katrai ģimenei un visiem, visiem cilvēkiem!

Tētiņš: **Tas Kungs pasargā visus, kas Viņu mīl [...].** (Psalm 145:20) **Tas Kungs ir uzticams. Viņš jūs darīs stiprus un pasargās no ļauna.** (2. Tes. 3:3)

Krū: Vienmēr atceries – ja vien tu DIEVAM uzticies un uz VĪNU paļauies, **VIŅŠ** neļaus tavai kājai slidēt; **Kas tevi sargā, Tas nesnauž!** (Ps. 121: 3)

Tētiņš: Tev, lasītāj, sirsnīgi novēlam: **TAS KUNGS LAI TEVI SVĒTĪ UN LAI TEVI PASARGĀ!** (4. Moz. 6:24)

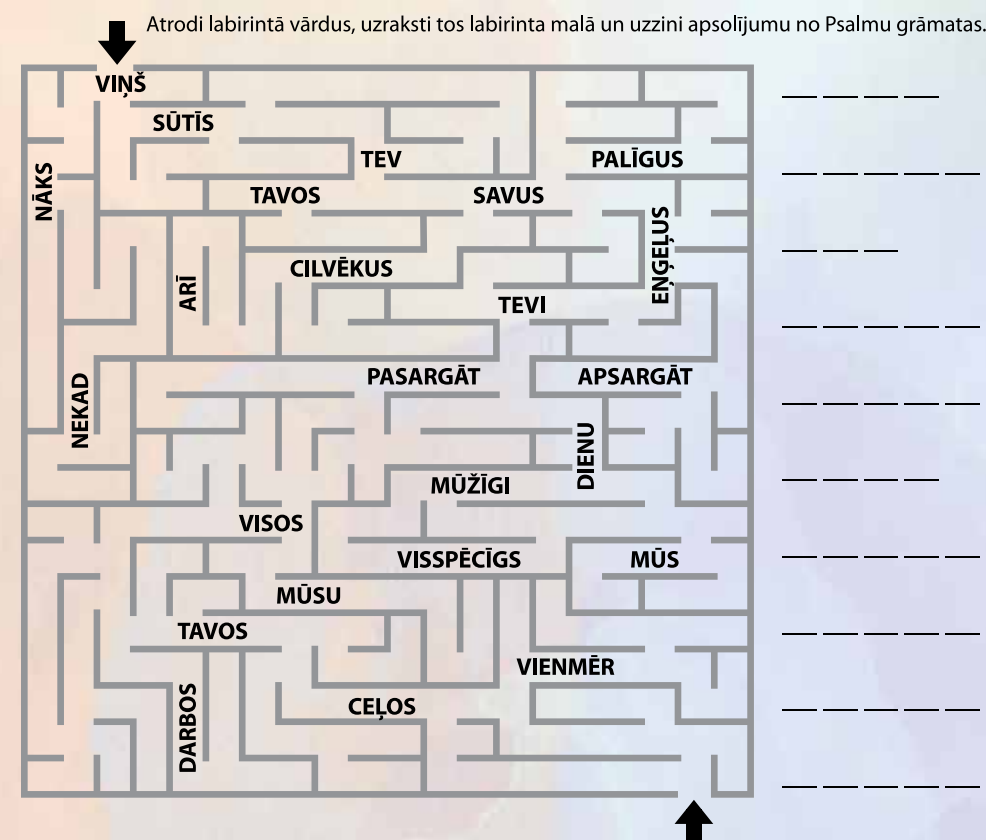
Konkursa balviņas par jūniju saņem:

Emīlija, Teodors un Renārs no Smiltenes, **Liene, Arturs, Emīls un Rainers** no Saulkrastiem, **Leila, Stefans, Tilānija, Marija, Eliza** un **Tina** no Rīgas, **Laima** no Pļaviņām, **Krista, Kristeris un Raivo** no Kandavas, **Rasa** no Rēzeknes, **Sāra** un **Amanda** no Valkas.

Konkursa **“Apsoliņumu dārguma lādīte”** nākamās tēmas un iesūtīšanas termiņus skatiet mājas lapā www.adventisti.lv sadaļā ZĪNOJUMI. Sīkāka informācija, zvanot uz mobilo tālruni 29869979 (Mārītei). **Gaidīsim jaunos darbiņus līdz katra mēneša 22. datumam!**

UZDEVUMS

EVANĢELIZĀCIJAS
NOMETNE

SATVER BRĪVĪBU

ĒRĢĻOS

NO 3. LĪDZ 10. AUGUSTAM

Dalības maksa reģistrējoties
līdz 7. jūlijam 45 EUR,
Līdz 20. jūlijam dalības maksa 55 EUR.